

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 2

Data: 12 d'abril de 2018

Caràcter: ordinari

Horari: de 19.00 h a 19.42 h

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch,
a la seu del Districte de Ciutat Vella

Assistents

Vicepresidenta del Consell

M. José Arteaga Muñoz (GMPSC)

Regidora del Districte

Gala Pin Ferrando (GMBComú-E)

Regidors adscrits

Koldo Blanco i Uzquiano (GMDCs)

Consellers i conselleres

Eva Alfama i Guillén (GMDBComú-E)

Ferran Caymel Ubia (GMDBComú-E)

Santiago Ibarra Oriol (GMDBComú-E)

Natalia Martínez Rodríguez (GMDBComú-E)

Jordi Rabassa i Massons (GMDBComú-E)

Albert Sancho Doldan (GMDBComú-E)

Ade Boyle Álvarez (GMDBComú-E)

César Martínez López (GMDDemòcrata)

Marc Rodés i Salanqueda (GMDDemòcrata)

M. José Chacón i Salvador (GMDDemòcrata)

Oriol Casabella Troncoso (GMDPSC-CP)

M. Josep López Samper (GMDERC-AM)

Julia Barea Sánchez (GMDCs)

Elisabeth Jiménez Cara (GMDPP)

Secretària del Consell

Yolanda Hernández i Darnés

Gerent

Mònica Mateos Guerrero

Desenvolupament de la sessió

La **vicepresidenta** saluda els assistents i obre la sessió. Tot seguit, anuncia que presidirà aquesta sessió.

A continuació, obre el bloc d'intervencions de les entitats, els recorda que el primer torn és de cinc minuts i el torn de rèplica és d'un minut, i dona la paraula, en primer lloc, a l'Associació de Veïns del Raval.

El representant de l'Associació de Veïns del Raval

Començaré amb una carta que vaig dirigir a la regidora del Districte, amb data de 19 de febrer del 2018. A l'anterior Audiència Pública vaig fer unes manifestacions que alguns dels partits polítics representats en aquest districte l'endemà es van apressar a publicar un comunicat, que era un comunicat públic, on em titllaven de masclista. En cap moment va haver-hi aquesta intenció per part meva, però com que això va aixecar un rebombori, quaranta-vuit hores més tard, vaig enviar una carta a la senyora regidora del Districte, la senyora Gala Pin, que vaig fer arribar a tots i cadascun dels partits representats aquí. Alguns d'ells han contestat, altres no.

«En mi calidad de presidente de la Asociación de Vecinos del Raval, el pasado día 15 del corriente, día en que se llevó a cabo la Audiencia Pública, en mi turno de réplica utilicé una expresión que se pudo prestar a ser malinterpretada, cuando dirigiéndome a usted le dije que “que suerte tiene usted por el hecho ser mujer”, y que por ello coartaba la manera en que yo me podría dirigir en el caso de que la responsabilidad que usted ostenta estuviera en manos de un hombre. Si mi manera de expresarme fue malinterpretada, le pido a usted y a todas las mujeres presentes en esa Audiencia mis más sinceras disculpas. Disculpas que no tendré ningún inconveniente en expresarlas públicamente en el lugar donde se produjo mi intervención.

»Le tengo a usted y a todas las mujeres, desde siempre, todo el respeto del mundo, nunca me he ubicado ni me ha ubicado nadie en el terreno del machismo. Soy un firme defensor del respeto a todos los colectivos. Y soy de los que opinan pública y privadamente que la violencia de género que provenga del hombre hacia la mujer debe ser castigada con toda la contundencia que las actuales leyes permiten.

»Por lo demás, mantengo el resto de mi intervención en la citada Audiencia Pública.»

I ara dedicaré un minut als representants d'Esquerra Republicana, que van ser els que l'endemà em van titllar de masclista. Mirin, un company de vostès em deia a la ràdio, al programa que jo presento a Ràdio Ciutat Vella, que Esquerra Republicana té en el tema del masclisme la pell molt fina; la pell fina no ho sé, alguns de vostès cara dura sí. I només cal retreure'ns a les declaracions i a les converses escoltades per part de l'alcalde de Sant Carles de la Ràpita i un dels seus diputats: allò no era masclisme, allò era un menyspreu cap a les dones. Mai em sentiran a mi dir que per ser consellera d'Educació s'ha de tenir uns bons pits i que hi ha moltíssimes dificultats per trobar una dona que pugui ser consellera d'Educació. Mai. I la seva posició ha estat la de, per part de la seva primera secretària, «paraules desafortunades», i el conjunt del partit que obriria un expedient informatiu. D'això ha passat gairebé un mes, el diputat continua en el seu escó i l'alcalde continua a Sant Carles de la Ràpita com a alcalde. Potser que es facin mirar vostès aquestes històries.

Senyora Gala Pin, torno novament a aquells dies: ahir vam tenir oportunitat de veure unes imatges a televisions, a diferents mitjans de comunicació, on el Raval era pràcticament un camp de batalla, amb ganivets al mig del carrer Reina Amàlia. S'han tornat a ocupar nous pisos. Sant Climent és un exemple d'això. Fins quan haurem d'aguantar aquesta situació? Fins quan el barri del Raval haurà de ser, malauradament, notícia negativa dia sí i dia també. Quan acabarem amb aquesta situació? Quan els cossos de seguretat compliran amb les seves responsabilitats? Quan, finalment, faran vostès que la fiscalia i els jutges que pertoquin intervinguin en aquest tema? No podem continuar d'aquesta manera de cap de les maneres, és del tot insostenible. No es pot continuar així.

Els queda a vostès un any i poc més de mandat. Jo li pregaria que a més a més de les declaracions de la senyora Colau ahir a Espejo Público, on deia que els veïns del Raval, amb els quals ella s'havia entrevistat molt sovint –no sé amb quins veïns–, li agraiïen l'esforç que l'Ajuntament estava fent en això. I jo els prego que d'una vegada per totes abandonin el bonisme i comencin a actuar en un barri que havia recuperat la seva dignitat i que l'ha perdut en els últims dos anys i escaig.

Moltíssimes gràcies.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la comunitat de veïns del carrer Notariat.

La representant de la comunitat de veïns del carrer Notariat

Bona tarda. Quasi hauria de repetir tot el que vaig dir en la darrera Audiència. Em van dir que fes una instància demanant vista a Transparència; encara m'heu de dir re. No sé la transparència que pot haver-hi. Continuo esperant. Ja no sé què dir, si hi torna a haver el fantasma de l'Heliodoro Lozano per aquí o qui cony hi ha per aquí.

Després, també us haig de dir de la història de les drogues que ronden «por ahí». A l'escrit del Raval que vaig llegir l'altre dia, l'alcaldeessa diu que, com que no hi ha la Generalitat en marxa i amb poder, passa el que passa. No és això; tenim un 155 aquí carregat a les esquenes que si aviseu a les forces de l'Estat farien molta feina, la van fer al carrer Notariat amb allò de la botiga de Notariat. Vosaltres vau ser incapaços, i, en canvi, la Guàrdia Civil va fer feina en dos mesos. Llavors, em sembla a mi que si vosaltres com a institució no podeu demanar a les forces de l'Estat que facin alguna cosa, jo crec que els veïns sí que podem fer-ho. Posem-nos d'acord i traiem la cara els veïns i almenys netegem el barri, perquè el que ha dit aquest senyor té tota la raó. Això és vergonyós. Això tocant a la droga.

El soroll, vergonyós. La gent ja està tremolant pel que sentiran i el que no sentiran a les nits, que no podran dormir.

Els pisos turístics, otro que tal baila. Us puc dir que jo conec un pis turístic que està en una comunitat i no se sent ni així. Ara, vigilen a qui hi posen, tenen un detector de soroll posat en el pis, etcètera. No els podeu exigir a tota aquesta colla de dropes que lloguen els pisos, que tenen llicència, que els heu donat llicència –perquè aquest pis que us dic també té llicència–, que facin coses d'aquestes? Se us ha demanat de tota manera.

Els skates. Els skates ja fa anys que jo vaig dir en una Audiència que el que s'hauria de fer és muntar-los que poguessin jugar o fer el que sigui al cementiri, que els que allà dormen no es despertaran. La gent se'n va riure. Us ho vaig dir per escrit i tot. No hi éreu vosaltres, o sigui que fa uns quants anys. Ara us haig de dir que l'altre dia em va caure a les mans un planell que ha fet un poble d'on vivia la meva mare, que hi ha

algunes cases singulars, marcant les cases singulars que hi ha allà per qui les vulgui anar a veure i tal. I, quina casualitat, un poble que només té, em sembla, 4.000 habitants han posat la història dels skates a prop del cementiri. I Barcelona, la ciutat gran, la ciutat que tothom té soroll, que tothom es queixa del soroll, tenim els skates aquí al costat. Estan fent malbé el paviment, estan molestant els veïns. Feu alguna cosa!

A mi em sembla que poca cosa es fa en el districte de Ciutat Vella per ajudar el ciutadà i a la vegada ajudar l'alcaldeessa, perquè molt que diu ella, però és que aquí no se'ls ajuda.

En el diari aquest del Raval de no sé de quin mes, els sis partits parlen del soroll, parlen de la droga, parlen dels ocupes... Fem alguna cosa! Si no podeu vosaltres com a institució, demaneu-nos ajuda als ciutadans, ens unirem i ho farem. I, llavors, ens en sortirem entre tots plegats.

I, després, aquí hi ha uns que diuen..., CSS Ciutat Vella parla de la vulnerabilitat dels que no poden pagar el lloguer i tal. Jo crec que poder –no sé com funciona la cosa social aquí baix, a Ciutat Vella– es podria veure qui realment ho necessita i que algú els fes la petició. Jo us puc dir que he tutelat una persona no d'aquest districte que té problemes amb el lloguer i tal, i aquest any li han apujat el que el Consorci li donava per a ajuda en el lloguer.

Jo crec que molta gent que poder no ho tenen o no se'ls ha tramitat és perquè són persones que viuen soles, com aquesta que us dic, que no poden gestionar-ho, i hauria d'haver-hi algú que ho gestionés: l'associació de veïns..., qui sigui.

Gràcies.

La **vicepresidenta** dona la paraula a l'Associació de Veïns RPR.

El representant de l'Associació de Veïns RPR

Resulta que en aquest meublé es dediquen a robar a la gent que entra a dintre. Cada dia a la una de la nit hi ha alguna baralla, roben...

L'altre dia hi havia un xaval. El va invitar a una cervesa i quan va sortir li va treure (tall en l'enregistrament) euros. El xaval va sortir fora.

Resulta que van sortir les dones i es van posar a la porta i no el van deixar passar, a l'home aquell. Van vindre els Mossos d'Esquadra, i els Mossos d'Esquadra li van dir: «Vagi a fer una denúncia vostè.» Si aquest home fa una denúncia, a sobre li fotran una denúncia a ell, perquè està prohibit.

I cada dia, cada nit a les nou de la nit, baralles, meublé, cada vegada surt gent d'allà que li han robat. Hi ha molta gent que viu a la Barceloneta que conec que també han sortit amb la cartera sense un duro.

Després, on visc jo, el número 17, hi ha un pis que està buit i està rehabilitat perquè el donin. Ja fa tres mesos que està arreglat. Em venen cada setmana tres o quatre vegades soldant la porta, dessoldant la porta, donant-li corrent, i aquest mes m'ha vingut 70 euros de factura de la llum.

I, després, volia explicar també una altra cosa: allò que hi ha d'evangelista allà no hi ha un dia que no hi hagi cada dia baralla, han de vindre els Mossos d'Esquadra, cada dia baralla i vinga baralla.

I allò del meublé aquell a veure què passa, que porto sis mesos a veure si el tanqueu. Em sembla que aquest meublé és intocable, no sé què li passa a aquest meublé. El del segon pis i el tercer, i a sobre, hi viuen «crios» petits amb les dones pujant i fotent-los mà els «tios» allà, i els «crios» petits i tot. És que no sé de quina manera tenen muntat això. Per què no el tanquen? Que hi ha algun interès en aquest meublé, que no el tanquen mai? Ja fa sis mesos que m'estic queixant d'aquest meublé, sis mesos, des que estava la Mercè Homs fins ara. I aquest meublé segueix. I cada dia baralla a la una de la nit, baralla a les dues de la nit, porta oberta, robatoris, cadires cap a dalt, cadires avall, robatoris a dintre el meublé... Bé, contínuament.

Ja no vull dir res més, perquè ja estic cansat del meublé aquell, i estic cansat de fer tantes coses. És que ja no parlaré més d'aquest meublé, perquè és intocable, aquest meublé; no aquest, els dos que hi ha.

A sobre, és d'un propietari que té els dos meublés i té les dues dones treballant i els dona el 50% a cada una. A sobre, el meublé aquest. I allò és que..., és que allà no es pot dormir. Jo porto sis anys que no dormo, prenent pastilles. Espera que arribi ara l'estiu, que l'estiu, que tinc la finestra oberta, jo no puc dormir ni re. Cada vegada tinc totes les dones a baix assegudes dia i nit i ràdio i baralla i parlar i tot això.

Res més, només dir això.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la comunitat de veïns del carrer de Guàrdia, 5.

La representant de la comunitat de veïns del carrer de Guàrdia, 5

Sant tornem-hi! Hi ha aquí el president de la comunitat, però està tan «cabrejat» amb vosaltres perquè no feu res, a pesar que va a totes les reunions, que no vol parlar, vol escoltar només.

De Guàrdia, tot l'entorn de Lancaster i tota la història, l'altre dia em va estar ensenyant: hi ha uns urinaris allà que no vam poder obrir –no sé si el que ho necessita pot obrir, no sé si hi havia algú dintre o no–; tot el merder que hi ha allà, cases que cauen, el solar aquell amb herbes, he vist rates passant, sortint d'una claveguera i ficant-se per sota de la persiana en una botiga. Vergonyós. El soroll que hi ha, la història del Clandestine no sé què del carrer Lancaster... Bé, fa pena.

Cada vegada hi ha més fumadors de marihuana per allà el sector.

No ho sé..., tornem al mateix, si els ciutadans us podem ajudar, digueu-nos-ho. No ens feu anar a reunions de seguretat i de cinquanta històries que no es fa re. Gometes i històries i només parlem i no fem re de bo.

Una cosa que se m'ha quedat abans, una pregunta, que poder soc una mica «tonta»: es diu que els sensepapers són els manters i veig que els manters tots són africans. Que no hi ha sensepapers marroquins i del centre d'Europa i sud-americans i tota aquesta història? Només hi ha aquests de sensepapers? Si els recullen les ONG i estan pel carrer, alguna cosa s'hauria de fer, perquè aprenguessin algun ofici o alguna cosa. Diguen-me si només són els sensepapers els que són –ja ho diré– negritos de cara. Ja no sé com dir-ho. Perquè els que són marroquins i tots aquests deuen tenir papers, i els pakistanesos i tots aquests que estan per aquí que poden tenir botigues...

Em sembla que no em queda res més. Si em queda alguna cosa, doncs, ho sento amb tota l'ànima. Ja us ho diré a la pròxima o us ho escriuré.

Allò de les llambordes que us vaig dir l'altre dia: he estat mirant, us faré l'escrit que em vau demanar, però a mi em sembla que, quan es fa una obra, hauria d'haver-hi algun tècnic municipal o enginyer que vigilés com es fa, perquè aquí a Elisabets –ja fa uns quants anys que és fet– hi han lloses trencades, però és que la plaça de Vicenç Martorell, que ho heu acabat d'arreglar ara, està que fa pena, tocant amb Ramalleres i tocant a Elisabets. Llavors, el ojo del amo engorda el caballo, no cal pagar sense saber que està ben fet.

Gràcies.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a l'Associació de Veïns del Gòtic.

El representant de l'Associació de Veïns del Gòtic

Bona tarda. Volia començar com vaig començar al Consell de Barri del Gòtic parlant d'aquest veí que s'ha cremat a l'estil bonze i denunciant el que passa amb aquesta gent que es desnona sense que els serveis municipals es puguin fer càrrec. I, bé, és molt greu això i és molt greu que hi hagi desnonaments, ja en principi.

Després, és que és molta cosa i hi ha molt poc temps, o sigui que haurem d'anar molt ràpid.

La Taula de la Memòria Històrica, es podria fer una proposta per part nostra per analitzar i veure les polítiques de l'Ajuntament amb els veïns des del començament del nou-cents potser i veure com des de l'Ajuntament hi ha hagut una guerra contra els seus veïns, l'expulsió sistemàtica, la rambla del Raval, inclús es podria analitzar Laietana. Però que hi hagi un estudi ben fet i profund de com s'ha portat aquesta política per part de l'Ajuntament, perquè és la nostra institució i és responsable de tot el que estem patint ara mateix també. No exclusivament, però sí en part.

Després, volia parlar de la «mani» de creuers, que no ens van deixar continuar fins a aquest megavaixell, i això, bé, com sempre al port, la democràcia arriba fins a on pot arribar, eh? O sigui, el port és d'ells i els veïns, la gent de Barcelona no podem opinar i no podem anar a protestar contra un creuer que ens està amenaçant la nostra salut cada dia i a totes hores de forma invisible i poc controlada.

Després, volia parlar de les terrasses, de l'acord que hi ha ara entre Barcelona en Comú..., bé, el Govern i tota l'oposició, excepte la CUP. Què passa, què passarà amb nosaltres? Les ordenances singulars ja no serviran per a re, tota la feina que hem fet, hem hagut de patir tota mena d'insults en taules per a re. O sigui, això és una altra fase de la guerra del lobby dels especuladors contra la gent que vivim a la ciutat. I és una història que ve de lluny, i és una guerra que estem perdent, òbviament, encara que hi hagi un govern que està disposat a lluitar pels drets de les persones que vivim a Barcelona, una ciutat que s'està convertint en un port, un aeroport, on tothom està de pas, on ningú pot viure. O sigui, un lloc on només hi han especuladors que poden fer diners i els altres els hem de patir, home, i marxar. En definitiva, això és el que serà Barcelona: un aeroport, un megaaeroport.

Doncs, volia fer una..., bé, que estem contents –ja per acabar–, perquè s'ha obert el casal de joves autogestionat, i és una bona notícia dins d'aquest panorama.

I també donar les gràcies a tota la gent que va participar a la vaga feminista, totes les dones, i on la nostra associació i tota la gent que participem a La Negreta vam poder

ajudar logísticament, i estem molt contentes que es puguin fer protestes al barri i a la ciutat per una causa com aquesta, que és molt important.

Moltes gràcies i seguim.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Bona tarda, benvinguts a tots i totes, també a la gent nova que no ve habitualment. Gràcies a la Jose també per assimilar la presidència.

*Començo **pel representant de l'Associació de Veïns del Raval**. Miri, jo li agraeixo les disculpes. També li dic que crec que el masclisme no és només una qüestió de voluntat, sinó també d'actitud. I en aquest sentit, també agrair a l'agrupació d'Esquerra Republicana Ciutat Vella que va mostrar el seu rebuig l'endemà.*

Vostè comentava diferents problemàtiques, moltes vinculades amb el tràfic de drogues. Suposo que després hi entrarem més en detall; si no, a la rèplica em demana que m'estengui més. Sí que em referiré a la baralla que hi va haver l'altre dia a Reina Amàlia, on Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana..., Guàrdia Urbana va detenir un dels autors al poc temps al Poble-sec. De fet, va trigar només –ho he cronometrat– dos minuts i quaranta-vuit segons a arribar des que va començar la baralla. Per tant, sí que li diria que no podem dir que els cossos de seguretat no estan assumint les seves responsabilitats. Aquí ho hem explicat moltes vegades.

No negarem que tenim un problema amb la venda de droga al barri, però ara mateix s'està fent una entrada a un pis on hi ha venda de drogues en una mitjana d'una entrada cada cinc dies. El 2017 era una entrada cada vuit-nou dies. No tinc els números a mà, però estem parlant de més de seixanta detinguts el 2017 –em corregeixin també els cossos de seguretats, que són aquí presents– i quaranta-dos aquest 2018, en què també Mossos d'Esquadra està fent un esforç extraordinari, està fent un dispositiu especial des de fa uns mesos que jo crec que està donant bons resultats.

Tots els cossos de seguretat, sobretot a nivell de districte, estan molt implicats per poder combatre aquest fenomen que, com sap, té dimensions que van més enllà de les pròpiament territorials. I, per tant, no negarem que tenim un problema; ara, sí que constatem que hi ha una feina policial que ve de lluny i que és molt profunda i que hi ha, justament, resultats que estan començant a veure's.

***La representant de la comunitat de veïns del carrer Notariat** comentava diferents qüestions. En la petició de transparència que ens vas demanar sobre Notariat, 7, hi ha un tema de protecció de dades i, llavors, estem mirant com et traslладem la informació que demanaves sense vulnerar la Llei de protecció de dades. Però no és una petició que hàgim deixat allà aparcada, simplement és que estem veient de quina manera t'hem de poder traspasar aquesta informació.*

La veritat és que no recordo aquestes declaracions que comentaves de l'alcaldeessa on deia que el problema és que no tenim Generalitat. Jo crec que hem denunciat moltes vegades el 155 i la intervenció de l'Estat. No et dic que no les hagi fet o que no hagin recollit només aquesta part els mitjans de comunicació. Però el fet que estiguem en la situació en què estem de bloqueig institucional i també ara mateix de bloqueig per part dels partits que haurien de formar govern no ajuda. Tot i així, s'ha fet molta feina en el tema de la venda de droga.

Ens demanaves que els apartaments turístics legals puguin tenir sonòmetre: de fet, això és una campanya de l'associació que aglutina més apartaments turístics legals – recordem que tenim 603 amb llicència al districte –, d'Apartur, perquè tots estableixin sonòmetre. Això no és obligatori per llei. Em consta que n'hi ha molts que s'hi han acollit, d'aquests que són legals, i que l'associació està fent una feina intensa perquè els que són legals tinguin aquest sonòmetre. En tot cas, podem fer-los arribar també aquesta voluntat que facin més èmfasi, o centrin més la seva feina, redoblin els esforços a Ciutat Vella.

Però, el problema que tenim té molt a veure amb els apartaments turístics il·legals, i aquí s'han obert molts més expedients que en altres moments. Però, com saps, els expedients van molt lents.

I aquí ho lligo amb el que comentaves de «si no podeu, demaneu ajuda als ciutadans». Jo crec que s'ha fet palès moltes vegades, en aquesta Audiència i en els consells de barri i en converses que hem pogut tenir fora dels espais més formals, que és imprescindible –i crec que en la venda de droga, per exemple, és un exemple molt clar– aquesta col·laboració que hi ha per part dels veïns de denunciar les ocupacions que es detecten, de denunciar coses que moltes vegades com a administració no podem veure per poder reaccionar més ràpid. I, en aquest sentit, evidentment, aquesta col·laboració és absolutament imprescindible perquè puguem ser més eficaços com a administració pública. I en relació amb els apartaments turístics, per exemple, algunes de les mesures que s'han posat en marxa amb aquest pla de xoc que vam començar ara ja fa dos anys venen de demandes que venien dels veïns de la Barceloneta, que s'havien estat mobilitzant contra els apartaments turístics, i a partir d'aquí, ells també ens han ajudat a construir algunes de les actuacions que hem fet davant d'aquesta xacra que tenim.

Sí que et demanaré, en la rèplica, si em pots dir el nom del poble aquest que comentaves. Igualment, Barcelona té espais per poder practicar l'skate, té espais reglats. Al Macba s'està començant a fer una actuació més intensa per part de Guàrdia Urbana a la nit i ara el que farem properament és coordinar millor amb els serveis de neteja. Perquè un dels problemes que teníem era que quan arriba neteja acaben anant cap a Joaquim Costa i els veïns de Joaquim Costa també ho pateixen, veure com ho fem per aconseguir que la gent pugui cap a dalt i no se'n vagi a Joaquim Costa, que pugui per Montalegre, que no tenim veïns, que tenim només els museus i..., per tal de no molestar els veïns que estan a Joaquim Costa.

Has comentat molts temes, potser me n'he deixat algun pel camí. Però comentaves també la necessitat que aquella gent que té problemes i dificultats amb l'habitatge pugui tenir algun tipus d'acompanyament. Aquest acompanyament s'intenta fer des de l'Oficina d'Habitatge, que, com sabeu, hem reforçat, hi ha més gent a l'Oficina d'Habitatge que en altres moments. Hi ha també aquest servei que acompanya, que mitja per evitar els desnonaments: el Servei d'Intervenció en la Pèrdua d'Habitatge i Ocupació, SIPHO. Crec que també és de justícia posar en valor la tasca que fan moltes entitats veïnals al districte: des de Resistim al Gòtic, l'Associació de Veïns del Gòtic, la Taula d'Habitatge de la Barceloneta, l'Associació de Veïns del Casc Antic, Stop Desnonaments Raval... –n'hi ha moltes, no?–, i altres entitats que fan, precisament, aquest acompanyament per a la gent que no té recursos.

Jo crec que no hem de deixar de constatar que tenim un problema greu, perquè tenim una llei que desprotegeix els llogaters i que és veritat que hi ha gent a la qual ni l'Administració ni aquests col·lectius o entitats arribem. Per tant, com més sensibilitzats estiguem i més puguem fer una col·laboració per poder acompanyar aquesta gent i sobretot per forçar que el Govern de l'Estat, que és a qui li toca regular els lloguers,

canvii les lleis per no trobar-nos que cada tres anys ens poden fer fora de casa nostra, doncs, millor.

Al representant de l'Associació de Veïns RPR..., el meublé de Robadors, número 14 tiene un expediente abierto. Ya sabes que los expedientes van lentos, pero no es que no se haya hecho nada con este meublé. Y, de hecho, en la calle Robadors misma se han cerrado diferentes meublés. Este en concreto tiene un expediente abierto.

Si quieres que te diga la verdad, no he entendido bien cuál es el problema con..., o sea, el episodio concreto que has explicado de las mujeres que salían y el chico que salía con la cerveza, no lo he entendido bien. No sé si hay una cosa puntual en la que tenemos que poder entrar.

Lo que comentabas de los evangelistas, que donde está el comedor, entiendo que en la parte estrecha de Robadors, hay peleas habitualmente. Bueno, Guardia Urbana tiene una presencia continuada en la zona. Si no es suficiente, porque también tienen que abordar muchas otras cuestiones, sí que miraremos con el servicio de mediación de conflictos que pueda ir a hablar con esta entidad para que pueda establecer algún tipo de mecanismo.

Y el piso de Robadors, 27, que lo comentaste ya en la última Audiencia, efectivamente, es un piso municipal que está pendiente de tener proyecto de obras para poder rehabilitarse para que se pueda adjudicar. No, es la información que yo tengo, y, si no, está pendiente de adjudicación.

La representant de la comunitat de veïns del carrer Guàrdia ha comentat diferents coses; si me'n deixo alguna, doncs, m'ho dius. Començo de manera desendregada, eh? Amb els paviments, el problema no és qui fa l'obra o l'obra que es fa, que, efectivament, es revisa, sinó que tenim molt d'ús. Per això, també, a Ciutat Vella som el Districte que gastem més en manteniment de l'espai públic, perquè tant pels vehicles que passen, la quantitat de gent que passa, etcètera, això ens implica fer molt més manteniment en via pública que el que es fa en altres zones de la ciutat.

En el tema rates, el solar es desratitzarà aviat. Teníem això localitzat del solar, mirem si està vinculat o si és al marge, i, per tant, fem una altra intervenció al carrer. Això sí que ho apuntem, perquè, a més, hem reforçat molt les intervencions en temes de drogues.

Comentaves també el tema del Clandestino, al carrer Lancaster: a l'última inspecció que es va fer fa poc havia cessat l'activitat. Si dius que continua, tornem... D'acord. Continua. D'acord, doncs, tornem a passar. No diré quan perquè no ho sàpiguen, però aviat. Perquè sí que hi havia un expedient, tal..., o sigui, s'havia...

Em preguntaves també si la gent sense papers són només subsaharians: no, en tenim molta, malauradament, tenim molta gent sense papers a la nostra ciutat, perquè tenim una llei d'estrangeria bastant injusta. De fet, gent de procedència marroquina, pakistanesa, etcètera, no et sabria dir, la veritat, no em sé els números de gent sense papers que tenim. Però sí que, justament perquè el no tenir papers no sigui una privació de drets, hem fet el que es diu el document de veïnatge, la possibilitat amb el padró municipal de poder tenir accés a diferents serveis públics, com és la sanitat. I s'han fet cursos amb Barcelona Activa, justament, amb gent sense papers perquè puguin tenir un ofici o desenvolupar l'ofici que ja tenen i que per una qüestió administrativa no podien desenvolupar fins ara.

No he entès el que em comentaves de les llambordes, entenc que és allò de les obres. D'acord.

El representant de l'Associació de Veïns del Gòtic comentava el tema de Petons, 8, que ja ho van comentar també al Consell de Barri del Gòtic, sí, malauradament, en aquest cas no en teníem coneixement. Tenim un acord amb el poder judicial perquè ens notifiqui aquests tipus de desnonaments, però hi ha alguns casos en què això no es produeix i podem arribar a situacions tan greus com la que ens vam trobar a Petons, 8.

Entomem aquesta proposta de la Taula de Memòria. De fet, l'Associació de Veïns del Gòtic és part de la Taula de Memòria. Jo crec que el lloc pertinent per fer la proposta és aquest.

De la «mani» de creuers i que el port no l'hagi deixat passar, no sé què dir-te. Bàsicament, perquè aquí com a ajuntament no intervenim.

I en el tema de les terrasses, com saps, s'està en període d'al·legacions en relació amb la nova ordenança de terrasses. Nosaltres creiem que s'ha de respectar aquesta feina que s'ha fet respecte a les ordenacions singulars que ja s'han dibuixat, justament, perquè hi ha hagut una feina no només de les entitats veïnals, sinó també de molts dels restauradors. De fet, jo lamento que tenint un teixit de restauradors com el que tenim al districte, molts amb molta voluntat de treballar amb el barri i de tenir una bona relació, el sector de la restauració estigui tan malament representat pels representants que té el gremi ara mateix. Nosaltres treballarem perquè aquesta feina col·lectiva que és de restauradors i veïns pugui continuar, pugui respectar-se.

Efectivament, nosaltres també celebrem que tinguem un casal de joves al Gòtic, que ens ha de servir també per generar arrelament, i que, a més, ens ha permès tenir un dels pocs agrupaments escolta que tenim al districte, Ermessenda, desenvolupant la seva feina en millors condicions de les que tenien fins ara.

La **vicepresidenta** obre el torn de rèplica per a les persones que en vulguin fer ús.

El representant de l'Associació de Veïns del Raval

Dues coses molt breus. La senyora aquesta del carrer Guàrdia parlava de la intervenció de la Guàrdia Civil a Notariat, etcètera; nosaltres ja vam portar trenta-quatre habitatges ocupats per delinqüents el mes de juny a la Jefatura Superior de Policia i demà en concret... Nosaltres ens vam dirigir al delegat del Govern demanant-li, amb molta ironia, a l'escrit que en terrenys com aquest apliqués el 155. Fins a tal punt que demà tindrem una trobada amb el delegat del Govern en què li podrem explicar tot el que hem vingut a explicar aquí.

I l'altre –i ja amb això acabo definitivament– és felicitar el Partit dels Socialistes de Catalunya perquè després de dos anys llargs de pacte de govern han descobert que el Pisuerga passa per Valladolid i han descobert que hi havia pisos de narcotraficants al Raval del desembre cap aquí; i han descobert que la política d'habitatge..., etcètera. Benvinguts a les seves arrels. Benvinguts.

La representant de les comunitats de veïns dels carrers de Notariat i de Guàrdia

El poble és Cassà de la Selva, de la província de Girona. Aquest, un.

I, després, ja també tinc un bon garbuix, que no em recordo ja del que haig de dir.

Pisos turístics, doncs, podríeu obligar-los una miqueta.

Tocant això de la transparència: gat escaldat de l'aigua freda fuig. I els del carrer Notariat estem escaldats de totes les llicències que hi ha hagut al local de Notariat. És per això que demanem saber a veure què cony s'hi farà allà i per què van haver d'entrar camions de formigó, tallar el carrer per posar formigó al terra de la botiga. Això fa sospitar que allà hi ha d'haver alguna cosa que ha d'haver-hi molta gent, perquè no s'ensorri. És per això que ho he demanat.

No sé què més havia de dir. Tocant al carrer Guàrdia: cuideu el sector, si us plau, perquè allò és vergonyós. Allà s'hi havia fet festes majors, la gent tothom es coneixia, i ara entre els pisos turístics i els que van borratxos pel carrer i els que no, es peguen ganivetades i etcètera, o quan no cau una casa... I això de caure la casa, he llegit que hi ha qui li agradaria que fos declarat patrimoni Ciutat Vella. Tant de bo, els pisos i les cases estarien més cuidats. Però això vol dir subvencions. I he llegit al diari que a una persona en una entitat que li han dit que li donaven subvencions, després, li han dit que eso no, i no hi ha subvenció. O sigui que malament ho teniu perquè hi hagi patrimoni a segons quins llocs.

El representant de l'Associació de Veïns RPR

Jo volia dir a la regidora que, per favor, a veure si aquest estiu puc dormir, perquè allò..., cada vegada a l'estiu estan totes les dones a baix del meu balcó i no dormo. Porto un grapat d'anys que jo no puc dormir. A veure si em faria el favor de treure aquella gent, que pugui dormir.

I el que li he dit de la cervesa era una persona que estava amb una clienta, va entrar dintre, quan va sortir li va treure 1.500 euros. I quan es va adonar i va anar a darrere de la dona, totes les dones que eren del meublé es van posar a la porta perquè no pogués passar aquell xaval perquè no li digués re.

I això del pis aquest que m'estàs dient, aquest pis ja està rehabilitat, ja fa tres mesos que està acabat. El que passa, que obren soldadura..., treuen soldadura, posen soldadura, obren soldadura... I cada moment vingui soldadura i vingui corrent. I ja tinc setanta euros de llum de cada dia d'això. Per què no el donen a una persona ja, si fa tres mesos que ja està arreglat.

El representant de l'Associació de Veïns del Gòtic

Bé, seguint amb el tema de preservar la memòria i el patrimoni, volem revisar l'obra de Palau Moxó. Volem que sigui clara i que es vegi que es preserva el patrimoni, no veiem que es puguin fer sis pisos de luxe allà, a la plaça Sant Just. I, bé, aquest palauet ha de quedar..., s'ha de preservar tal com està.

Després, l'acord del port, volia fer una esmena a la totalitat d'aquest acord: no pot ser que Barcelona en Comú faci aquest acord en contra de les opinions de molts veïns i crec que s'ha de treballar més amb el veïnat abans de fer... No sé si ja està signat o no.

Després, Traginers, hem tingut un problema molt greu a la plaça i ara se'ls ha desplaçat a carrers adjacents, el tema de narcopisos. Sabem que els narcopisos...

La regidora

Al representant de l'Associació de Veïns del Raval només dir-li que abans m'he oblidat de dir-li que, ha comentat el tema de Sant Climent, hi ha hagut diverses intervencions allà i, per tant, en tenim constància, els cossos policials en tenen constància.

A la representant dels veïns dels carrers de Notariat i de Guàrdia, d'acord, apuntem aquest poble, sempre es pot aprendre d'experiències alienes.

Dues dades per il·lustrar una mica. En el tema dels apartaments turístics, només el 2017 al Raval es van obrir 806 expedients d'apartaments turístics dels que ja estaven oberts. Vull dir que és una feina intensa la que s'està fent, perquè no només és una qüestió de molèsties; és també una qüestió de pèrdua d'habitatge, de pèrdua d'un bé de primera necessitat del qual tenim molta necessitat justament com a ciutat.

Amb Notariat no s'ha de justificar, si ens ho demana per transparència, l'hi hem de donar; només deixi'ns que mirem això de com ho fem per...

Si que dir-li que, amb les cannàbiques, quan nosaltres vam arribar el 2015 teníem constància de trenta i escaig cannàbiques il·legals; ara mateix, d'aquestes en queden dues obertes. Se n'obren de noves que també es van tancant. De fet, aquest 2017 Guàrdia Urbana ha fet set intervencions més de caire penal per tancar cannàbiques. I ara el que estem fent –i suposo que si hi ha algun veí del Gòtic...– és un cop les tanquem, les precintem, si podem també les tapiem perquè no passi el que ja havia passat a Notariat altres vegades.

I comentava el tema de la declaració de Ciutat Vella conjunt patrimonial. Això, efectivament, és un acord a què vam arribar amb Esquerra Republicana per a l'aprovació del PEUAT, no? Que Ciutat Vella té molta història, té molts edificis que estan catalogats, però, al final, en el seu conjunt també l'hem de protegir. I això és una de les feines en què estem treballant, que serà lenta, perquè ja sabem que l'Administració és lenta. Però si la volem fer bé i, efectivament, volem protegir el patrimoni de la nostra ciutat, que no són només les pedres, sinó que va més enllà, hem poder fer aquesta feina de manera molt quirúrgica. Si en algun moment vol que li expliquem més detalladament de què va això de la declaració de conjunt patrimonial, cap problema i encantada.

Al representant de l'Associació de Veïns RPR, farem tot el possible, com en general, perquè és pugui dormir aquest estiu. Sabem que tenim un problema de massificació turística i tenim un problema d'oci nocturn. Per això, també vam aprovar un pla d'usos perquè no es pugui obrir cap nou bar ni discoteca ni local vinculat a l'oci nocturn al districte. Però, aquells que existeixen ja hi són i Ciutat Vella és una zona d'oci nocturn, malauradament, jo crec amb una mala decisió de fa temps, perquè en carrers estrets no hi hauríem de tenir determinats tipus de locals.

I això del robatori que comentes, de l'intent de robatori que comentes, ho mirem, perquè que jo sàpiga no en tenim constància i és molt estrany que no en tinguem. I, per tant, revisem què és el que ha passat aquí.

Al representant de l'Associació de Veïns del Gòtic, comentaves Palau Moxó: el projecte que ha presentat el Palau Moxó està a dins del que pot fer. El Palau Moxó té una protecció de nivell B, si no ho recordo malament. Ells han presentat un projecte que s'hi està fent seguiment. Poden convertir-ho en habitatge, si que s'està mirant de manera molt acurada que no malmetin cap element patrimonial.

Aquí, si em permetes, faré també una reflexió: fa anys es va aprovar aquesta modificació del PGM que permetia fer hotels en edificis amb una catalogació B, amb l'excusa que era l'única forma que aquests edificis acabessin tenint algun tipus d'utilitat, perquè la inversió que s'ha de fer és molt important i, per tant, ningú voldria mantenir aquests edificis si no era convertint-los en hotels. Nosaltres vam revertir aquesta modificació de PGM, també molt conscients que molts acabarien convertint-se en habitatges de luxe, que almenys són veïns que s'hi queden o gent que hauria de quedar-se a viure, potser amb altres necessitats que els veïns que hi han habitualment. Però, és cert que, davant que no es poguessin convertir en hotel, era una de les opcions a la qual ens enfrontàvem. Que ja existia prèviament també aquest perill.

Bé, i a Traginers, si voleu en parlem després, més enllà que –crec que tots ho sabem– fa un parell de setmanes hi va haver la intervenció per part de Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana. Que, de fet, aquí he de ressaltar que portàvem mesos treballant en la investigació d'aquests pisos. És una feina molt minuciosa, la d'investigar un pis on hi ha tràfic de drogues, requereix recollir proves perquè, efectivament, es pugui tenir l'ordre d'entrada judicial. I fa mesos que hi estaven treballant.

De l'acord del port, jo sincerament crec que, per tenir la tradició que té el port de Barcelona de poc diàleg amb les entitats de la ciutat, és un bon acord. Ara, no negaré tampoc que, evidentment, podríem haver..., o sigui, seria desitjable haver pogut anar més enllà. Però, jo crec que el que seria desitjable és tenir una zona maritimoterrestre que arriba fins al llindar del mar i que no tinguem terreny portuari dins de la ciutat, amb una autoritat portuària que té bastant poc present les entitats i els veïns. I a partir d'aquí, depèn de la capacitat de negociació que tinguis, perquè no tenim cap tipus d'eina legal per poder forçar-los a negociar determinades coses.

Aquí el que s'ha aconseguit és reubicar els creuers perquè estiguin més lluny de la ciutat. Jo crec que compartim en aquest sentit que el que no volem són grans creuers a la ciutat de Barcelona. No volem creuers, aquest no és un tipus de turisme que ens agradi. Això, malauradament, no ho podem aturar.

I crec que a la nova bocana hem guanyat molt d'espai públic i que hem de veure també quin és el futur final que té la nova bocana. Segurament, el que seria idoni és poder tenir espais de negociació on també es puguin incorporar els moviments veïnals i les entitats veïnals i els veïns d'una zona afectada. Malauradament, això en determinats tipus de negociacions ara mateix és molt complicat.

La vicepresidenta obre el torn dels veïns i, en primer lloc, dona la paraula **al veí del carrer de Lancaster**.

El veí del carrer de Lancaster

Bona tarda, faré una petita presentació, perquè penso que és un tema poc conegut fins ara, fins i tot dins del districte.

(Tall en l'enregistrament.) ...del carrer Lancaster, 20, i patim des de fa setze anys –que es diu ràpid– un projecte municipal que no es va redactar gens bé, es va fer improvisadament, es pot dir..., es va portar al contenciós administratiu que va anul·lar el projecte. Ens va costar anys i esforços. I ara, entremig, el que explicava la senyora del carrer Guàrdia, fa setze anys, sobretot des que es van començar a fer fora.

A partir que es va començar a arribar a acords amb alguns veïns, la zona no ha fet més que degradar-se, el molt petit... (tall en l'enregistrament), hem aconseguit els

veïns, que era molt precari, va desaparèixer. (Tall en l'enregistrament.) Veïns de tercera i quarta generació ja no hi són, no volien marxar; han marxat, mai tornaran. I Lancaster, 20, que era l'única finca que es podia dir que érem propietaris els que hi vivíem, que havíem fet obres de reforma, se'ns va tractar, d'alguna forma, com les finques que anaven a terra. I allà estem penjats de la brotxa, aguantant intents de robatori, intents d'ocupació de «vivenda», intents de violació, vandalisme... I ara ja no val la pena ni intentar resistir, perquè som els únics. Això inclou una senyora de noranta-cinc anys, que fa més... (tall en l'enregistrament).

Llavors, doncs, vull cridar l'atenció sobre un projecte pessim que els tribunals van fer anar avall, que s'ha refet, hem hagut de tornar a presentar un nou contenciós administratiu. No es fa re. BAGURSA (Barcelona Gestió Urbanística SA), callada per resposta. Cada vegada que BAGURSA ha dit que podia acceptar alguna de les condicions que posàvem...

La regidora

Tenim un «micro» de cable? Perdó. O sigui, tot el que té a veure amb... Sí, sí, posem aquest, però és que tenim el mateix problema sempre. Llavors, si tenim un «micro» de cable, i on pugem endollar...

El veí del carrer de Lancaster

Bé, provo de mantenir l'equilibri.

En fi, BAGURSA, que és responsable de fer els projectes, no els fa bé, els fa plens d'irregularitats. És lamentable que, després de setze anys, al nou contenciós administratiu, que una altra veïna que encara resisteix..., bé, propietària, i jo que soc veí des de fa vint-i-dos anys, hem tornat a trobar unes irregularitats, perquè el projecte actual està més redactat que l'anterior, però és increïble que hi continuem trobant irregularitats severes. I, mentre, tenim una pressió, es pot dir municipal, perquè ens han demanat repetides vegades que acceptem un projecte que no coneixem.

La senyora parlava del carrer Guàrdia, nosaltres tot i que cedim part..., vull dir, en el meu cas, m'expropien el 33% de la meua «vivenda», pagat de mala manera. Sovint, m'han dit que, si no signo el projecte, no em puc queixar després del vandalisme que hi ha a la zona, perquè l'Ajuntament no pot fer re perquè jo no signo el projecte. No el puc signar, és impossible, jo no tinc per què pagar les conseqüències d'un projecte mal redactat.

I, bé, doncs, es van fent enderrocs, es transformen en solars. La senyora es queixa del carrer Guàrdia, evidentment, són part dels solars dels que es queixen. I allò és tierra de nadie –tierra de nadie– i un desastre.

Llavors, per una banda, aquest petit preàmbul. El fet de venir avui és per plantejar dues preguntes. Primer és per demanar fins a quin punt és conscient el Districte o l'Ajuntament del problema que ha generat –no és d'ara, ja dic, fa setze anys, des del 2002. Es va fer el projecte sense visitar la zona, a sobre d'un plànol, llançant una línia dient per aquí es talla, això va a terra, això no. I, bé, és un malson burocràtic que ens té martiritzats, es pot dir. Ens hem acostumat a viure d'una forma que no és humana, perquè haver d'aguantar un intent de violació a l'escala d'una veïna...

En fi, això és una cosa; i acabo ja. I l'altra cosa és: és un projecte opac, perquè ningú ens explica què es vol fer amb els solars del que perdem, ni a nosaltres ni a la resta de

veïns de l'illa, que no són conscients que allò està paralitzat i no saben quin futur es donarà a allò.

Són les dues coses: el problema que hi ha plantejat i el futur de la zona.

Gràcies.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al **senyor C. S.**

El Sr. C. S.

Bona tarda. Bé, jo avui no vull parlar, simplement és..., bé, com que he vingut tantes vegades i mai del que he proposat, i me sembla que no he proposat coses molt difícils, s'ha solucionat res, doncs bé, no parlaré, però sí aprofitaré els cinc minuts que me corresponen, que gràcies a mi aquests cinc minuts s'han implantat al mandat passat. O sigui, abans cadascú parlava el que li donava la gana i com podia, no hi havia dret a rèplica. Per tant, senyora presidenta, ja pot començar a computar, quan passin els cinc minuts, m'asseuré.

Moltes gràcies.

La **vicepresidenta**, després dels cinc minuts d'intervenció en silenci, agraeix la intervenció i dona la paraula a la **senyora R. L.**

La Sra. R. L.

Bona tarda. Em dic Rosa, estic a la plaça de les Caramelles. Com em van ensenyar a casa, és de ben nascut ser agraït, dono les gràcies als senyors de Ciutadans, als senyors del PDeCAT i al senyor agent de baix que teniu per atendre'm com a persona. Perquè estic farta de vindre aquí després de deu anys de tancar la plaça de les Caramelles, amb tot el que he hagut de suportar per ser persones i que els ciutadans de la plaça poguessin descansar, eh? Vaig vindre ja tres vegades dient que el criquet dels nassos dels senyors de Pakistan que se'l fiquin a la seva butxaca, que haurem d'esperar que vingui un «nano» i l'haguem de portar en coma. Jo no tinc per què baixar cada dia de Déu a treure els nens que estan jugant al criquet. Això és problema vostre, que vosaltres cobreu per fer aquesta feina, jo no cobro, no he cobrat mai per fer la feina en deu anys. Vosaltres sou els que heu de fer la feina. I si una plaça no funciona, sou vosaltres, eh? I ja està bé, ja està bé de molt parlar, molt parlar, molt parlar, i a l'hora de fer no feu res. Perquè jo comprenc que la gent que ha vingut aquí i s'ha queixat té problemes molt més grossos que el meu, el meu és insignificant, però és el de cada dia, el de cada dia que vas pel carrer Elisabets i fa una vergonya. La gent gran si no es deixa els «pinyos» al terra és perquè Déu no vol.

Deteniu això dels monopatins, els monopatins porteu-los a on no molestin a ningú. Els ciutadans d'aquest barri estem les vint-i-quatre hores de monopati –vint-i-quatre hores.

Bicicletes pel carrer que no es pot anar per la vorera. Bicicletes, estem fins al monyo, que hi ha molta gent gran que no pot anar pel carrer.

I d'això els culpables sou vosaltres, perquè el que no es pot fer és donar màniga ampla i, quan heu donat tota la màniga ampla, aleshores ajustar-la. Perquè heu deixat massa temps.

I no parlem de les drogues, perquè ja n'estic farta també, de parlar de les drogues. Se va avisar quan començava. Al carrer Peu de la Creu quan començava al local

d'Edicions 62, que començava a haver-hi droga, quan no hi havia droga. I vosaltres oïdas así, como el soplillo del Dumbo. I, escolta, i ara, quan tenim el merder muntat, «ara no es pot fer», «es pot fer», «mira, estem mirant»... No, no estem mirant, cobreu per fer feina, doncs, feu la vostra feina. I si no sou capaços de fer la vostra feina, plegueu i en el vostre lloc, una altra persona.

Moltes gràcies.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la veïna del carrer Joaquim Costa.

La veïna del carrer Joaquim Costa

Hola. Mira, jo vinc pel tema monopatins, entre altres coses. A veure, respecte als monopatins, s'està incomplint l'ordenança, ja que circulen a menys d'un metre de les façanes, a menys d'un metre de les persones. En el cas de Joaquim Costa, no suspenen circulació en moments d'alta intensitat o aglomeració de vianants i no respecten el patrimoni urbà com el de la plaça dels Àngels. Però tot això ja ho sabem.

Potser un dels problemes és que tothom desconeix l'ordenança dels monopatins; segurament ni els mateixos skaters saben que ells han de complir unes normes. Potser seria interessant, d'alguna manera, explicar-los que no poden fer el que els surti de...

Després, una altra cosa, en el tema dels sorolls, és que a veure què podem fer els veïns quan truquem al 112 i ens diuen que fem el favor de no trucar, perquè allò només és per a emergències. Jo considero que un problema de sorolls cada dia és un tema important i que s'ha de..., és un problema urgent.

Després, què passa amb els llauners de Joaquim Costa amb Ferlandina? Perquè fa dos anys que són els mateixos, ningú els diu res, no passa res. Bé, no ho sé... Jo venc calces al mercat de Sant Antoni, potser em surt més a compte deixar de pagar llicències i impostos i fotre'm al costat dels llauners a vendre quatre tangles.

Després, no sé si de part de l'Ajuntament s'està fent alguna cosa en el tema de l'especulació al barri. No ho sé, això ja és desconeixença, no sé fins a on podeu arribar i el que s'està fent.

Després, heu dit que no es pot fer cap nou bar a Ciutat Vella, però sí que veig que heu donat llicències a restaurants de menjar ràpid. Jo no sé si prefereixo un restaurant... És de pizzeria, per emportar. A veure, és a Joaquim Costa, 29, si no m'equivoco. Si no és 29, és 31 o 27. I, després, a Joaquim Costa, 28. N'hi ha un davant d'un altre amb dos anys de diferència, em sembla. Jo no sé si prefereixo un bar o un restaurant de menjar per emportar, perquè, clar, tenen llicència fins a les tres del matí. Vol dir que a les tres del matí es poden comprar l'últim tros de pizza i vol dir que no se'n van a casa a menjar-se'l, que es queden al carrer.

I, després, una altra cosa és: vaig vindre aquí amb la problemàtica del mercat i us vull donar les gràcies, perquè això sí que s'ha solucionat. D'acord?

I ja està. Gràcies.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al veí del carrer de Tantarantana.

El veí del carrer de Tantarantana

Bona tarda. Vejam, és sobre el tema de les terrasses: el carrer Allada-Vermell esdevé els anys noranta i a partir de llavors els diferents consistoris han permès la concentració de tot tipus de bars i llurs terrasses en escassos cinquanta metres de carrer. Aquest carrer, si fa bon temps, qualsevol dia des de la tarda és una bola de neu acústica intolerable, provocada per l'acumulació de gent contenta a les terrasses fins a les dotze de la nit els laborables i fins a la una de la matinada les vigílies de festius.

S'hi ha d'afegir un quart d'hora i mitja hora per desmuntar les terrasses, arrossegar per terra els tendals, les piles de taules i cadires. Després de tancar, una hora més baixant i pujant la persiana bruscament, entrant i sortint gent, fins que decideixen tancar definitivament.

A tot això, s'hi ha d'afegir altres bars que tanquen més tard, a llurs entrades s'acumula gent per fumar i continua la festa al carrer que estaven fent a dins el bar.

A més, els caps de setmana, la festa s'allarga fins a altes hores de la matinada.

I com a corol·lari, passa el vehicle entre la una i les quatre, un quart d'hora donant voltes i voltes, fent un soroll amb el vehicle estrident, superestrident, que ja no sé quantes vegades he avisat, amb instàncies, amb queixes a la web. Però, és igual, ells van a la seva, dient que, bé, el vehicle complia les normes, que els horaris no es podien saltar. Però, cony, que ho puguin fer de matí, tarda o nit, però no de matinada, entre la una i les quatre, ostres.

Primer de tot, vull destacar la nul·la sensibilitat i empatia cap als veïns per part dels diferents consistoris i administracions competents. Des de fa més de vint anys, no solucionen aquests greuges malgrat les nostres demandes; al contrari, regulen i ordenen de manera que estan emparant delictes contra la salut pública. Darrere d'aquests greus problemes de convivència a determinats barris a les nits hi ha foscors interessos per manipular i beneficiar determinats sectors econòmics, com ara l'hostaler, l'immobiliari i el turístic, en perjudici dels veïns i comerços arrelats al barri.

Des dels anys noranta, els veïns del carrer Allada-Vermell estem patint un setge constant contra la nostra salut. Per tot això, demanem solucions urgents: horaris nocturns que estiguin desmuntades les terrasses a les onze de la nit tots els dies als nuclis urbans amb «vivendes». Resulta que fa vint anys l'horari per desmuntar les terrasses era les onze de la nit tots els dies. Aquell consistori no només va menystenir les denúncies veïnals pels incompliments, perquè no tancaven mai a les onze de la nit, no tancaven mai –mai–, sinó que, a més, van ampliar els horaris nocturns a les dotze i a la una de la matinada, laborables i vigílies de festius, respectivament.

Regulació ferma de la normativa de concessió i renovació de llicències per evitar concentracions de bars i terrasses en un sol carrer o plaça; instal·lar controls acústics obligatoris a totes les terrasses als nuclis urbans de «vivendes» –això ho subratllo, ja ho he dit abans–, com ara un tacòmetre sonor que pugui ser revisat a qualsevol hora i dia, d'ofici o a instància veïnal; una regulació dels músics i artistes de carrer perquè tinguin determinades ubicacions i horaris, i així la contaminació acústica sigui minimitzada; obligar els bars a instal·lar persianes amb sistemes d'obertura i tancament automàtics per evitar brusques manipulacions en horaris nocturns; carretons per traslladar els elements de les terrasses als emplaçaments i per recollir-los per evitar que arrosseguin les piles i facin més soroll encara; ubicacions –que això sí que és molt important, perquè ho trobo molt important, que ho he dit moltes vegades a instàncies i a queixes al web i no hi ha hagut manera– de les terrasses més

allunyades de les façanes allà on es pugui permetre per l'espai urbà; i fer servir per a la neteja vehicles silenciosos, i si no n'hi ha, fer el servei de dia, tarda o nit, però mai de matinada.

Després, hi ha una cosa que és la tarima urbana que hi ha també al carrer Allada-Vermell, que és una terrassa improvisada per la gent..., bé, que no té prou per anar a la terrassa normal o perquè li costa més, perquè li és més fàcil anar a la botiga, al súper, que estan fins a les dotze de la nit, i comprar les llaunes, o als llauners, i es posen la terrassa, la seva terrassa particular, en aquella tarima. Que em va vindre l'altre dia que la Guàrdia Urbana diu que és un monument; monument a Joan Brossa. Però, per favor, un monument a Joan Brossa, una tarima? Si això és una, una... Bé...

La **vicepresidenta** dona la paraula a la regidora.

La regidora

*Bé, començo amb **el veí del carrer de Lancaster**. No sé si recordes que vaig anar a casa teva justament perquè quan vam arribar ens vam trobar amb aquest planejament, que jo coneixia de lluny com a veïna del districte, però no coneixia de primera mà. I, per això també, vaig anar a casa teva a conèixer-lo. De fet, em vas explicar un dels problemes que tenim aquí, que és que tens la cuina en una zona que es considera que no hauria de ser-hi i que alhora també el problema és que aquesta cuina s'ha de desmuntar per poder enderrocar l'edifici aquest que hi ha al solar de l'Arc del Teatre, que està encara per enderrocar i que crec que tots quan hem passat per allà hem vist.*

Mira, jo no entraré a defensar el planejament que es va fer el 2006 i el 2008, no només perquè va ser un jutge que va fer que es corregís, sinó perquè era un planejament impulsat pel sector privat que també responia a una forma de fer servir l'urbanisme que crec que no és la que més vetlla per l'interès general.

Dit això, i per ser també molt sincera, després de parlar amb tu, de parlar amb els veïns, de buscar la..., no només de parlar amb els tècnics, sinó de mirar-me jo mateixa el planejament –no tot l'històric, no tot l'expedient, i això també t'ho reconec, que no m'he mirat tot l'expedient, m'he mirat el planejament que hi ha ara mateix–, sí que vam arribar a la conclusió, jo mateixa, el meu equip, que, justament, tenir un planejament pendent d'executar en una zona de la ciutat des de fa catorze-setze anys genera una ferida; això és una cosa que no ens hauríem de permetre. I, de fet, crec que part de la situació del carrer Lancaster actual a nivell immobiliari i altres té a veure amb això, té a veure amb tenir aquest...

Crec que, a més, tenir un planejament catorze-setze anys sense executar, que això vol dir que hi han veïns que no saben què serà del seu futur o quin serà el seu futur, també és una situació gairebé de violència.

Ara mateix, també et dic que, després de preguntar tant a dins de la casa com a fora de la casa, no veig cap altra sortida que executar aquest planejament. Per tant, aquí hi ha hagut aquesta..., o sigui, amb tu s'han tingut diferents converses per parlar de diferents opcions. Jo no tinc cap tipus de problema que tornem a fer-ne alguna on estigui jo mateixa present, on hi hagi també els tècnics que han portat el tema, hi pugui haver també gent del meu equip per parlar d'aquestes opcions. Sí que crec que aquest planejament s'ha de poder executar, perquè si anem a un planejament..., bé, perquè, per una banda, és un planejament que està impulsat per privats en solars que són privats i, per tant, poc tenim a fer aquí com a ajuntament, perquè, a més, hauríem d'indemnitzar els propietaris actuals. Sí que et diria que hem fet, justament arran de la teva visita i d'una demanda de l'Associació de Veïns i Amics d'Arc del Teatre, una

sessió pública al Centre Cívic Drassanes perquè es conegués quin era el planejament. No tenim cap tipus d'inconvenient a fer-ne una altra. I hem fet totes les que calgui. Si cal que anem a l'edifici a explicar com està el planejament, quins són els passos, en això que dius tu que hi ha opacitat, doncs, el que nosaltres tenim al nostre abast, cap problema a compartir-ho i que es pugui consultar i a fer sessions informatives. Perquè, evidentment, si una cosa afecta el lloc on vivim, és normal que ho puguem conèixer. Ara, no veig moltes més sortides.

Tu preguntaves dues coses: fins a quin punt som conscients del problema generat. Jo crec que en som molt conscients; segurament, hi ha elements que se'ns escapen, vull dir, quan parlem de dotze anys no et puc dir que m'ho sé tot de pe a pa, segur que hi ha algun element que se m'escapa. Però, jo crec que tenim un problema greu a Guàrdia, Arc del Teatre, Lancaster justament per aquest planejament no executat, on, a més, un dels propietaris va caure en concurs de creditors. Això ha anat generant una bola que crec que no està ajudant gens aquella zona i la gent que viu allà. Ara, crec que hem de tirar endavant aquest planejament, que hem de fer l'acompanyament, des de la senyora que dius de noranta-sis anys fins a tu mateix, fins a la resta de gent que visqui a l'edifici.

Tú vives en el otro lado, ¿no? Bueno, yo te acompaño donde quieras, pero vives en el otro lado.

Llavors, la segona pregunta que feies és què es vol fer als solars. El que sí que hem acordat –aquí em corregiu des de serveis tècnics– és que dels habitatges que s'han de fer que fan cantonada Guàrdia amb Arc del Teatre, hi havia una part que el privat havia de pagar una compensació a l'Ajuntament –d'això no recordo el nom tècnic–, el que hem fet és bescanviar-la per habitatge públic, per entendre'ns. Encara no? D'acord. Doncs, estem treballant per...

I això, quan vulguis fem una sessió, fem una reunió conjunta. Crec que també és molt complex per poder-ne parlar en una Audiència Pública quan tu tens només cinc minuts per parlar-ne. Sí que traslladar-te això. De fet, per això també es va fer tota aquesta intervenció a Lancaster, 22-24, on saps que hi havia hagut ja gent que s'havia indemnitzat i que s'havia reubicat o el que fos que es fes en aquella època. Però, posteriorment hi havia hagut una ocupació que nosaltres consideràvem que era de famílies vulnerables i de gent no vulnerable i ens vam comprometre, justament, a real·lotjar la gent que estava en situació vulnerable abans de tirar endavant l'enderroc dels edificis, que s'està portant a terme ara mateix, també perquè hi ha un problema estructural en aquests dos edificis. Però et torno la proposta de fer una reunió conjunta per parlar més en detall i més pausadament d'aquest planejament.

C. S., que no sé si farà servir el minut de rèplica o no, però jo sí que et replico el teu silenci, i, després, teniu un minut de rèplica. Un moment, un moment, que tu has gastat els teus...

Tu dius: «No heu fet res del que jo demanava.» Ara faig una llista, i em deixo alguna de les coses que has demanat, eh? Sí que recordo que a l'últim Consell de Barri sí que vas venir, al penúltim no, a l'última Audiència Pública no, però, vaja, que ens hem anat trobant en molts espais. Has demanat temes de neteja, el tema de les plantes, que en principi Parcs i Jardins havia d'haver fet aquesta feina amb les plantes. On no tenim un acord tu i jo, tenim un desacord, és en els allotjaments de proximitat provisionals (APROP), en aquests habitatges prefabricats que van al solar de Nou de Sant Francesc de manera temporal i per allotjar gent gran amb problemes de mobilitat vertical que visquin al territori.

Ens vas demanar allò de la petanca, que ho tenim pendent, i, de fet, part d'aquest acord que tenim amb el port hauria de poder ajudar-nos a poder ubicar allà les pistes de petanca, almenys fins que fem la reforma de la plaça Duc de Medinaceli.

Però sí que hi ha una cosa que ens vas demanar i que fil per randa ho vam fer, potser trigant més del que tu ens demanaves, però fent-ho, que és el tancament de la cannàbica del carrer Còdols, que l'havíem de fer igualment, eh?, però, vull dir que aquesta sí que era una demanda.

I la Rosa, del carrer Caramelles, quan va venir fa dues audiències públiques, després d'això hi han anat els tècnics d'intervenció social. Sí que hi ha un tema de nens jugant al futbol. Nosaltres creiem que els nens han de poder jugar al futbol, però que hem de poder habilitar espais perquè hi juguin. Per això, també hem habilitat una pista de criquet al barri. A nosaltres ja ens sembla bé que els nostres veïns pakistanesos juguin al criquet al nostre barri. La plaça Caramelles és un espai públic on hem de poder garantir que hi ha diversitat d'usos i que, per tant, no hi ha molèsties i no hi ha usos excloents. Però que sí que l'ha de poder fer servir tothom.

Sí que hi ha pendent una reunió amb els veïns pel tema de sorolls que hi ha a la plaça. I lligo, com que *la veïna de Joaquim Costa* intervenia en tema de monopatins i la Rosa també ho ha comentat, començo pel Macba i me'n vaig a altres llocs, com si fos un monopati. En el cas del Macba, el que comentava abans, i sobretot a la nit, que s'està treballant això per coordinar millor amb neteja per poder desplaçar la gent cap a una altra banda i amb un altre tipus d'horaris. Efectivament, tenim un problema perquè hi ha una normativa que s'està incomplint, però és molt complicat també multar aquesta gent que és passavolant. Llavors, sí que et prenc la paraula de fer una campanya informativa tant en aquelles zones on hi ha més concentració de skaters, per dir-ho d'alguna manera, com en les botigues, que també han proliferat i que, de fet...

En relació amb els monopatins i en relació també amb el soroll, que és un tema que ha sortit aquí moltes vegades i que a nosaltres ens preocupa per l'afectació que té a la salut, que això també ho comentava *el veï del carrer Tantarantana* –després li respondré–, de fet, estem fent proves amb micròfons de quants decibels emet un monopati per veure també quines... En fi, si hem de canviar tipus de paviment o de parlar amb les empreses que fan monopatins... Aquí hi ha feina per recórrer, però també molt complicada.

Dit això, també hem estudiat diferents espais on poder redirigir-los, que és complicat trobar un espai al districte on fer un skatepark. En concret, al parc de la Ciutadella se'n farà un per a nens, perquè també tenim un problema al casc antic de skates. Fer un gran skatepark al districte és complicat. Hi ha altres zones a la ciutat habilitades per fer skate, però que no fa que traiem densitat de skaters aquí. Però, això, et prenc la paraula de fer la campanya informativa.

Sí que et diria en el tema..., el 112, que és Mossos, i el 092, que és Guàrdia Urbana, tenen una sala conjunta i hi han uns protocols pels quals si hi ha una trucada que no pertoca directament a Mossos s'hauria de passar a Guàrdia Urbana, però, si vols, per tema de sorolls potser és millor trucar directament a Guàrdia Urbana, al 092. Aquí sí que haurien de poder intervenir. També és veritat que hi ha un volum de feina que no és menor a la nit.

Comentaves llauners a Joaquim Costa i Ferlandina. Es van fent actuacions, es van requisant. Aquí un dels problemes que tenim... Ho hem explicat més d'una vegada, de fet, l'Andrés avui no ha demanat paraula, però ho ha denunciat també en altres zones. Perquè ens fem una idea, el 2017 es van requisar més 360.000 llaunes, vull dir que és

una feina que es va fent. Quin problema tenim? Que, en realitat, quan es requisa la llauna estàs requisant sis llaunes, posant una multa de 120 euros a algú que no anirà a pagar eixa multa perquè..., i potser li estan decomissant vint euros. Llavors, costa molt que vagin a pagar la multa de 120 euros per recuperar sis llaunes i vint euros. Poso un exemple així una mica caricaturesc, però bastant habitual també.

S'han fet –i això ve també de mandats anteriors– també treballs per..., o sigui, feina per poder treballar amb els supermercats que abasteixen de llaunes, que no ha anat a bon port. S'ha fet una feina també amb la Damm perquè no subministri. Però aquí hi ha una feina administrativa, una qüestió de les lleis i les normatives que tenim que deixen poc marge d'actuació. En tot cas, ho apuntem perquè hi pugui haver també més presència si cal per aquella zona.

Llavors, en això de l'especulació al barri hi entro després.

Ara entro en això del menjar ràpid, eh? Part de la resposta que faig a la veïna del carrer de Joaquim Costa té a veure amb la resposta al veí del carrer de Tantarantana, però, després, entro en el que comentava.

En el pla d'usos que hem aprovat tampoc es permeten llocs de menjar ràpid. Què passa? Perquè ho entenguem –això no vol dir que no hagin aparegut llocs de menjar ràpid–, el pla d'usos és un pla urbanístic que ens permet regular el que es diu establiments de concurrència pública: bars, restaurants, discoteques, establiments de menjar ràpid, vehicles de mobilitat personal, teatres, centres de difusió cultural..., bé, aquests tipus que tenen concurrència pública que no són botigues de roba, per entendre'ns. I això ho fas –són criteris urbanístics, no?– dient si l'ample de carrer és ics, si hi ha unes condicions determinades del local, etcètera. Això és molt llarg, si vols en algun moment entrem en detall. Per fer això, el que fas és el que s'anomena una suspensió de llicències. Dius: «Mentre jo faig aquest pla on vull regular una sèrie de botigues i de comerços i d'establiments no dono cap llicència nova més, perquè, si no, no té sentit que reguli una cosa que va proliferant.» Però, quan fas la suspensió de llicències, si prèviament hi havia llicències que s'havien demanat –així molt a brocha gorda– s'han de donar. Què vol dir això? Que, en realitat, ara estem veient que obren també alguns establiments que venen del pla d'usos anterior, de la legislació que hi havia prèviament. I, per tant, comprovarem igualment, perquè sempre ens trobem amb gent que obre sense llicència, que aquests dos que comentes no estiguin operant sense llicència. Però també és possible que siguin llicències que vinguin d'abans.

Això ho dic també en relació amb el que comentava el veí del carrer de Tantarantana, la proliferació i la concentració de bars que tenim a Allada-Vermell i també en aquella zona de Carders, que no ha de créixer. Nosaltres només podem regular a futur, i en això que ja tenim, doncs, ja ho tenim.

Llavors, per fer una mica de repàs... I no dic que no hàgim d'intervenir a Allada-Vermell, però per tenir una mica l'històric. El nombre de taules que tenim a Allada-Vermell, que, de fet, va ser una ordenació molt discutida, es va pactar fa tres legislatures, si no ho recordo malament, amb veïns en eixe moment i amb restauradors per evitar mals usos.

És veritat que tenim un problema a la nit amb l'horari, que, de fet, no el podem reduir, hi ha aquesta negociació en marxa que comentava abans el representant de l'Associació de Veïns del Gòtic per la nova ordenança de terrasses. Jo personalment crec que els horaris s'haurien de poder reduir depenent dels llocs on hi ha més complicacions. Ara mateix, això no ho podem fer amb aquesta ordenança que s'està

tramitant. El que sí que mirarem és el que comentes tu que estiguin recollides a l'hora que els toca, no que llavors, després, a més, hagi de fer tota la feina, aquest soroll d'entrar les cadires i les taules dins.

Sí que, per exemple, amb el nou pla d'usos –però això no serveix per als bars anteriors– els obliguem a tenir, els restaurants, un espai on poder guardar tot el material que tenen. Per què? Perquè no es quedi al carrer, que no sé si és una de les coses que passa a Allada-Vermell.

Llavors, el que has comentat, i si vols després entrem més en detall: una, revisem els horaris de neteja, perquè el que sí que no pot ser és que nosaltres mateixos com a ajuntament generem molèsties de soroll a la nit, i, per tant, revisem els horaris de neteja dels camions que comentaves tu, això sí. No et dic que siguin uns canvis que es vagin a donar de manera immediata, però que en els propers mesos puguem fer un canvi en l'horari de pas dels camions, perquè s'ha de reestructurar, llavors, també tota la neteja de la resta de districte. Però això sí que em comprometo que ho puguem fer.

Em comprometo també que puguem instal·lar també al llarg d'aquest any sonòmetres. De fet, ja hi ha prevista la instal·lació de nous sonòmetres en altres zones del districte justament per l'afectació que té el soroll en la salut, que és un fenomen molt difícil de combatre quan ja t'ho trobes tot fet.

En el tema dels músics de carrer, aquest any ha de sortir una nova normativa. Ara mateix n'hi ha una que està una mica desfasada. Igualment, sobre el punt aquest –que és veritat que és homenatge a Joan Brossa, ens pot agradar més o menys, però ho és– sí que havíem tingut..., bé, som molt conscients que hi han queixes que la gent es posa allà a diferents hores de la nit i del dia a tocar música, i, llavors, fem no tant que Guàrdia Urbana..., sinó que tenim el que anomenem auxiliars d'espai públic, gent que controla incompliments. Doncs, fem que aquests..., bé, que hi hagi serveis municipals que passin per allà per veure si poden mitigar aquesta mala pràctica.

I no sé si m'has comentat alguna cosa més, però, en tot cas, si em deixo alguna cosa, a la rèplica m'ho dius.

La vicepresidenta dona la paraula al **veí del carrer de Lancaster**.

El veí del carrer de Lancaster

Ràpid. Jo obert al diàleg estic, però sàpigues que sempre m'he trobat un "no" per part de BAGURSA. A l'estiu del 2015, em van cridar expressament per fer-me dues propostes; nou mesos després les van retirar, van dir que no, niyet. Tu vas venir a casa l'octubre del 2016; el novembre, un mes després, ens van presentar molt esquemàticament el nou projecte –per això em queixo que no el conec, per això hi ha un nou contenciós administratiu presentat un cop s'ha estudiat. I sempre m'havien dit..., bé, em van dir: «Home, si no hi estàs d'acord, presenta una taxació i parlem, perquè, clar, és que no presentes números, no presentes...» Un cop els ho vaig presentar, la resposta ha sigut no. Llavors, clar, mira el diàleg. Simplement això.

I si vols còpia del contenciós administratiu que hi ha presentat, és bastant extens, i tant no canvia l'antic projecte del nou.

La vicepresidenta dona la paraula al **senyor C. S.**

El Sr. C. S.

Perdó, em sembla que a la introducció..., no recordo si ho he dit o no, el minut de rèplica també l'he aconseguit jo. Ho dic perquè la María José i l'Elisabet en poden donar compte, perquè abans era fatal.

I, després, a la senyora regidora li agrairia que anés una mica al rincón de pensar, que li aniria bé.

Moltes gràcies.

La **vicepresidenta** dona la paraula a **la senyora R. L.**

La Sra. R. L.

Això de les pilotes de futbol, som l'únic lloc en tot el barri que permeteu jugar a pilota, a jugar a pilota... Que no. Està amb el cap abaixat.

La **vicepresidenta** indica que no ha dit res, només fa palès que la regidora és ella, perquè l'està mirant a ella.

La Sra. R. L.

No, perquè està amb el cap abaixat, algú hagi de mirar, no? Miraré a la paret. D'acord.

On tenim casal d'avis, on tenim escola de discapacitats, on tenim sortides de pàrquing i estem els veïns, i no ens respecten. Al que li donen el pelotazo es queda amb el pelotazo. Jo l'altre dia estava fent fora uns «nanos» que jugaven al criquet i a la senyora filipina que estava al jardinet dels nens petits li van fotre un pelotazo al cap que la pobre senyora se'n va anar plorant, eh? No som els veïns els que ens hem de fer càrrec d'això, sou vosaltres. I si tenim uns nens que són uns mal educats i uns impresentables, sou vosaltres els que heu d'enviar una persona que els ensenyi a comportar-se amb educació i amb civisme en una plaça pública, que és de tothom i per a tothom.

Moltes gràcies.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a **la veïna del carrer de Joaquim Costa.**

La veïna del carrer de Joaquim Costa

Jo m'he deixat una cosa. A veure, hi ha un problema que és: si tens la mala sort que un toxicòman t'entra a l'escala, es «xuta» a qualsevol lloc de l'escala i deixa la xeringa a dins de l'edifici, no ve ningú d'emergències, no ve ningú a recollir-la. M'agradaria saber què s'ha de fer, quines mesures ha de prendre el veí, el propietari o qui sigui per manipular aquesta xeringa i on s'ha de dipositar. Perquè és un problema també.

Aconsellaria que poguessin fer excepcions, tal com està el barri, i poder entrar a dins dels edificis a recollir.

La **vicepresidenta** dona la paraula a **al veí del carrer de Tantarantana.**

El veí del carrer de Tantarantana

Només fer una consideració: que els problemes no s'afronten com convé, que se van deixant, se van deixant i es van fent boles de neu que després no es poden afrontar. I hi ha molts problemes per solucionar-los després.

I una altra cosa, que segurament ens faran més cas d'aquí que hi hagi les eleccions perquè..., bé, ja sabem tots per quin motiu.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la regidora.

La regidora

D'acord. El veí del carrer de Lancaster ha marxat? Doncs, entenc que em diu que sí que ens reunim i que ho parlem amb més calma, perquè és complicat.

Bé, el C. S. no m'ha demanat res en concret.

R. L., podem treballar perquè hi hagi zones on es pot jugar a la pilota a la plaça Caramelles, l'altre són... Nosaltres creiem que sí que s'ha de poder treballar, no?..., jugar a la pilota, però, evidentment, amb un respecte i sense lesionar cap altre veí. I, per tant, aquesta feina la podem anar treballant.

A la veïna del carrer de Joaquim Costa, el tema xeringues: si està a l'escala, els educadors de salut haurien de poder entrar a recollir la xeringa. No sé si els veïns de Sant Gil –tu ets de la zona de Sant Gil, oi?– teniu el telèfon dels educadors de salut, si no, després que l'Eva us els faci arribar. I, si no, veiem quin és el mecanisme de neteja.

Pots respondre tu, Eva?

La Sra. Eva Alfama i Guillén

Sí, arran de la consulta, ens va estranyar molt, però és veritat que depèn de l'horari, i vam fer la consulta exactament, que ens diguin com s'hauria de fer, i estem esperant. Ho vaig comentar la setmana passada i ens comprometem a passar la resposta.

La regidora

D'acord. I abans no t'he respost el tema de l'especulació, és molt llarg. Però, bàsicament, faig un resum de dues qüestions claus: una és la Llei d'arrendaments urbans, la llei de lloguers, no depèn de l'Ajuntament, depèn de l'Estat. Aquí hi ha hagut una proposta, de fet, de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i altres col·lectius que treballen pel tema de l'habitatge. Fa poc es va portar al Congrés, que es va rebutjar, ni tan sols debatre-la, per allargar els anys de lloguer, per evitar aquestes pujades de lloguer que tenim de manera indiscriminada a l'Estat espanyol, que som una anomalia amb la resta d'Europa, on això no passa ara mateix. A l'Estat espanyol es concep l'habitatge com una mercaderia i com que l'habitatge bo, la bona forma d'accedir a l'habitatge és la via de la compra i es menysprea el parc de lloguer, i això és un problema, perquè tenim un parc de lloguer absolutament desregularitzat. De fet, el districte de Ciutat Vella som el districte que té més lloguer de tota la ciutat de Barcelona i som també el districte amb més afectats pels desnonaments.

La proposta que recollia la PAH i el nostre grup també ha portat una proposta amb relació a canviar la legislació de lloguers més concebent l'habitatge com un espai en el qual has de poder projectar la teva vida i que, per tant..., o sigui, hi pugui haver un

guany econòmic, però es pugui protegir. Això, es pugui projectar la vida –ho estic explicant bastant malament.

La Llei d'arrendaments urbans depèn de l'Estat, no la regulem nosaltres. Hem demanat, com a mínim, tenir la capacitat, les ciutats, de regular el preu màxim de lloguer que es pot demanar, com passa a Berlín, que això també se'ns ha denegat. Hem demanat que es canviï la Llei d'arrendaments urbans.

I, després, ens passa una altra cosa: que així com hi ha altres països europeus que el que sí que tenen són lleis per evitar l'especulació, que penalitzen el fet de tenir els habitatges buits, aquí això no ens passa. I això també és un problema greu.

I no només això, sinó que, a més, els únics canvis legislatius que hi ha hagut en relació amb l'habitatge des que va començar la crisi, per una banda, són el canvi de la LAU, de la Llei d'arrendaments urbans, que es va fer el 2013, que canvia de cinc anys a tres anys, o sigui que redueix encara més la durada dels contractes. I, per una altra, aquell decret que va aprovar el Partit Popular que feia que aquells estrangers que feien inversions patrimonials per més de –ara no ho recordo bé– 450.000 euros tenien més facilitats per accedir als papers, i, per tant, fomentava l'especulació i la inversió estrangera amb fins especulatius. Llavors, ara mateix, per això, estem com estem.

Nosaltres què hem fet? Hem invertit 22 milions d'euros aquest mandat, en aquest districte només, a adquirir habitatge. Què ens passa amb això? O sigui, aquest mandat estem construint 4.400 habitatges nous, que alguns estaran llestos i d'altres no. Ara bé, quan nosaltres adquirim un edifici, per exemple, a Ciutat Vella per fer part d'habitatge públic, on no pots construir perquè no tens solars, sinó que has de fer una inspecció, una bona diagnosi tècnica, un projecte, has de tenir el pressupost per rehabilitar, i en això trigues molt.

I, a més, hem de fer front al fet que hem estat dècades sense una política pública d'habitatge que concebés l'habitatge com un bé de primera necessitat. De fet, Ciutat Vella és el districte que té el parc d'habitatge públic més elevat, però té el parc d'habitatge públic més elevat perquè és el districte que va tenir més plans urbanístics i gran part d'aquest parc d'habitatge públic es va fer per real·lotjar els afectats urbanístics, no per tenir un parc d'habitatge públic que contrarestés el mercat privat.

Per posar un exemple de la meua ciutat més de referència en aquest sentit, Viena té un 55% del parc d'habitatge públic; Ciutat Vella té un 5,2%, i la mitjana a la ciutat de Barcelona és de l'1,2. Es calcula que a partir del 25 és quan pots començar a contrarestar, per dir-ho d'alguna manera, el mercat privat.

Llavors, tenim un mercat de lloguer absolutament desregularitzat, unes lleis no només que no limiten, sinó que fomenten l'especulació, un parc d'habitatge públic absolutament minso, que per molt que facis no arribaràs a fer tot allò que s'havia d'haver fet durant dècades. I tot i així, jo crec que hem fet molta feina, però hi ha una part que no està a les nostres mans.

I l'altra part –i amb això ja acabo, perquè en habitatge sempre m'allargo molt–, a l'Estat espanyol s'ha potenciat sempre la cultura de la compra com una..., se'ns ha dit que era el nostre ADN, quan hi havia polítiques públiques que el que feien era potenciar la cultura de la compra; s'ha menyspreat el lloguer, i, a més a més, s'ha negat l'existència d'altres formes de tinença de l'habitatge, que és el que es diu. Llavors, nosaltres el que hem fet també en aquest mandat és posar en marxa aquestes cooperatives de cessió d'ús, de cohousing, com altres formes de poder accedir a un habitatge en format més cooperatiu, que és una fórmula que ajuda a evitar

l'especulació. Però això ho hem fet només fins ara en vuit o nou solars públics que tenim distribuïts a tota la ciutat, perquè un dels problemes que tenim és de qui és la propietat del sòl a la ciutat de Barcelona, i, en concret, al districte de Ciutat Vella tenim pocs solars públics. Si vols que hi entrem en més profunditat, ho fem.

La **vicepresidenta** dona la paraula a l'Associació de Víctimes d'Abús de Poder.

El representant de l'Associació Víctimas de Abuso de Poder

Hola. En la anterior Audiencia Pública quise venir a denunciar el socavón de la calle Joaquín Costa con Peu de la Creu, supongo que la vecina de Joaquín Costa ha visto la cantidad de meses que lleva ese socavón. Sigue el socavón, cada vez más profundo, y no hay manera. Bueno, eso supongo que será porque implica un 3% muy pequeño y los supuestos y suculentos son los de las obras más grandes, ¿no?

En la Audiencia Pública pasada me dio el bajón y no vine, no quise venir para veros como os ganáis la vida, me deprime. ¿En qué consiste vuestro trabajo? Me gustaría saberlo, aparte de hablar con las personas que pueden conseguir un número elevado de votos.

Cuando me piden consejo, suelo decir que no se esfuercen ni que trabajen como negros, que vivan ocupando, sin gastos, pueden dedicar todo su tiempo a tejer una red de seguidores que son muy válidos para los políticos. Y, luego, les pongo el ejemplo como los okupas de la calle Valldonzella, que les proporcionaron realojo gratuito, similar a los okupas del banco expropiado de Gracia. Y todos los tontos como yo, que creíamos en la justicia, pagando todos los impuestos, tasas, etcétera.

Nos queréis vender ahora otra vez el gasto millonario de nuestro dinero en público para construir pisos sociales, y tenemos casos de pisos sociales como el de la calle Sant Ramon, número 1, hace poco propiedad del Ayuntamiento, vacío más de tres años, que estaban ocupados. Curiosa coincidencia.

¿Los okupas que gobiernan el Ayuntamiento de Barcelona y construyen pisos sociales desalojarán a los okupas de dichos pisos sociales o pagarán multas de cientos de miles de euros con nuestro dinero público a los propietarios de edificios que en su momento fueron ocupados?

¿La multiconsulta o multireferéndum implicará la obligación de cumplir el resultado que los ciudadanos voten o solo si votan lo que os interesa, aparte de conducir el voto con estudiadas preguntas? Como se hacía en las asambleas del 15-M cuando ya empezaban a estar controladas. ¿Se hará como en el referéndum del tranvía por la Diagonal, donde se votó más del 90% que no querían el tranvía? Indignante es que se vuelva a consultar, ya directamente se impone.

Los fondos buitres siguen haciendo caja, siguen sacando a indefensos ciudadanos de sus casas tras el abono que proporcionó Procivesa/Focivesa, y seguís amparando la mafia que denunciabais para pedir nuestro voto e incluso obedeciendo, como, por ejemplo, no investigar el lavado de dinero negro de la compraventa del Teatro Arnau, que en Audiencia Pública te comprometiste a investigar.

En la última Audiencia Pública me dijisteis que hablábamos de videos diferentes; está claro: el video que la Caixa consiguió que se sacara de YouTube y que ninguno de los medios de comunicación se atrevió a publicar supongo que sería otro tema denominado como tabú. Corresponde a una cámara oculta donde la funcionaria de la

Oficina Antimobbing del Ayuntamiento de Barcelona intentaba convencer a la víctima de desalojo a que no opusiese resistencia y se rigiese...

La **vicepresidenta** anuncia que se li ha acabat el temps.

El representant de l'Associació Victimas de Abuso de Poder

Bueno.

La **vicepresidenta** dona la paraula a Associació de Veïns RPR.

El representant de l'Associació de Veïns RPR

Gràcies. Bona tarda. Lo voy a explicar en castellano. Vengo a denunciar un hecho, unos hechos que han ocurrido, esto empezó el 30 de marzo, donde había un señor que estaba intentando ocupar un local. Esto fue en la calle Riereta. Una vecina lo ve, empieza a grabarlo y, evidentemente, llama a los Mossos d'Esquadra. Este señor se da cuenta y le tira la pata de cabra, el marido tuvo tiempo tirar de ella y le pasó rozando la cara. Bien, llegado esto –esto fue el 30 más o menos–, el día 8 de abril sufre, pues, lo peor que le puede ocurrir a una familia, le entran en su casa cuando están ellos dentro durmiendo y sufren un robo. ¿Qué ocurre con esto? Lo básico es que ella está muy nerviosa, el matrimonio, la verdad, está pasándolo fatal, está con antidepresivos y están pensando en marcharse. O sea, ya estamos perdiendo gente en el Raval, que eso es lo que se pretende, gente guapa, gente maja y que lo están decidiendo.

Por otra parte, hoy se me quejaba de que había una parte de Mossos d'Esquadra, la policía de investigación, creo que es, es la que tiene que ir a tomar las huellas, le dijeron «en veinticuatro o cuarenta y ocho horas estaremos». Hoy ha llamado, no ha obtenido respuesta hasta día de hoy. Por lo tanto, yo creo que hay que ponerse un poco las pilas, en ese caso.

Por otro lado, si me da tiempo, ha habido una..., en Crónica Global, de Guardia Urbana que han declarado que no tienen las suficientes armas como para trabajar contra el narcotráfico, y menos con las peleas que se están viendo últimamente. Entonces, es mi opinión, en lugar de poner perritos, que ahí ya se va a ir un pastón, y, vamos a ver, la gente que tiene perro ya lo va a elegir, de eso no os preocupéis. Yo tengo una mascota y también ha sido adoptada. En lugar de hacer eso de los perritos, ese dinero, ¿por qué no lo empleáis realmente con ellos para que puedan hacer su trabajo?

Gracias.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la **senyora E. B.**

La Sra. M. D. F.

Hola. Soc l'amiga d'E. B., que ha anat al metge i es veu que encara no l'han visitada.

Té un hort a Sant Pau i a l'última Audiència va venir aquí i va demanar si es podia posar un rentamans; continua demanant el rentamans, que l'altre dia va haver de sortir d'allà ben emmarranada, perquè no va poder-se rentar les mans.

Llavors –això ja ve de part meva–, la gent gran sola no pot anar al Consorci, necessita algú que els faci el tràmit, que és el que abans m'ha quedat al tinter. El que pot sí, però

el que no... Penseu en aquesta gent que estan ubicats a casa seva i no poden anar al Consorci, perquè ni en saben ni es poden moure.

Amb els skates, vaig dir-l'hi al senyor Rabassa l'altra vegada: al carrer Maria Aurèlia Campmany han posat unes coses així de ferro perquè la gent no es posi en uns escalons que hi ha, si poseu això allà al Macba, ja no tenen perquè saltar amb els skates.

I fa dos anys vaig demanar que fèssiú la carta als Reis i demanéssiú micròfons que anessin bé; veig que al final aquest poder.

Gràcies.

La **vicepresidenta** dona la paraula al **senyor Á. S.**

El Sr. Á. S.

Buenas noches. Llevaba un listado inmenso de..., bueno, me he dado cuenta de que son tonterías con los problemas que están surgiendo aquí, porqué, además, las respuestas que estoy oyendo por parte de la señora regidora casi son o «esto es un problema complejo» o «ya estoy en ello» o «hemos tenido» o «mientras tanto» o «por hablar de»... Bueno, en fin...

Entonces, también quería hablar de la distribución desigual del turismo, de los pocos problemas que tenemos con el ocio y el descanso de la gente de afuera, el proceso participativo, que también es curioso, o del distrito gentrificado. Pero, al final, me he decidido por el problema fundamental para mí de que por qué los prunus de la calle Doctor Dou, del lado izquierdo no tienen prunas. Porque parece que es lo único que se puede aclarar desde aquí.

De todas formas, hay una cosa que me parece importante, y es la apreciación que tiene, por lo menos, la gente de mi entorno de que las palabras no sirven, de que hemos elegido a nuestros representantes en las instituciones para que cumplan unas funciones específicas y que no vemos que esas funciones sean cumplidas. La impresión generalizada es que en el barrio –por lo menos, ya digo, de mi entorno– no hay más limpieza, en el barrio hay cada vez más gente de afuera de clase media pudiente y menos gente autóctona o gente del barrio de toda la vida. Esa es la impresión que tiene la gente.

La seguridad también es una impresión triste –triste. No queremos guardias urbanos; queremos seguridad, queremos que no haya tíos con espadas por la calle, queremos, simplemente, poder salir, poder estar tranquilos. Pero no por lo que realmente estemos viviendo de que tengamos miedo de que... No, es la sensación de inseguridad. Algo está haciendo el Ayuntamiento, algo estáis haciendo vosotros mal para que esa sensación la tengamos la gran mayoría.

Hay otros detalles, por ejemplo, que se ve... Es una tontería, pero que yo me fijo mucho. Por ejemplo, en la Rambla, se tuvo una manía casi persecutoria con las floristas, porque los puestos de flores no se tenían que convertir –y estoy de acuerdo– en paradas de souvenirs. Y resulta que los quioscos, que tienen licencia, si no me equivoco –y también creo que ahí han sido el resto de los partidos también–, hasta el 2030, hace mucho tiempo ya que ocupan más espacio del que tienen, que tienen dentro de sus permisos como quioscos de prensa un máximo de productos no de prensa, y actualmente son verdaderas tiendas de souvenirs que venden alguna revista. Venden tabaco, venden bandejas, vendes bufandas del Barça, del equipo que

sea, da lo mismo. Y, sin embargo, ellos hacen, deshacen, y aquí no hay ningún tipo de problema. Lo que da una sensación de impunidad por parte de unos y de obligaciones por parte de otros.

Y, prácticamente, quería..., ya digo, había otros temas puntuales, pero que viendo las respuestas que se dan, no merece la pena.

Muchas gracias.

La **vicepresidenta** dona la paraula al **senyor J. T. C.**

El Sr. J. T. C.

Buenas noches. Estamos hartos aquí, en el barrio, de Robadors. Anoche, cuarto, primera, anoche los ruidos que hacían abajo, pues subí al terrado, cuatro cubos de agua que eché y puto caso hicieron. A ver lo que pasa allí, Robadors, ¿eh? Toda la noche, toda la noche en Robadors tirando agua. Cuatro cubos de agua y puto caso. Y alguna me trató de hijo de puta, de hijo de puta en abajo. Ya estamos hartos, a ver lo que hacemos allí. Cada noche igual, hasta las cinco de la mañana pasando gente allí, abriendo la puerta allí. Yo sé las personas que abren la puerta, y me callo, «callao». El número 14, el señor que hay allí, este meublé se tiene que cerrar ya, ya, ya, o, si no, habrá palos. Lo digo yo por mi nombre.

Muchas gracias.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la regidora.

La regidora

Al representant de l'Associació de Víctimas de Abuso de Poder, la orden para hacer la obra y para arreglar el socavón de Joaquín Costa ya está dada y, por lo tanto, se tiene que hacer en breve.

No sé si la pregunta que decías de «en qué consiste vuestro trabajo» lo decías en serio. Yo, si quieres, te explico a qué me dedico cada día en las catorce o quince horas que trabajo. Y el día que menos trabajo son once horas. Pero entiendo que se pueda necesitar una explicación y, por tanto, si realmente la quieres te la doy sin ningún tipo de problema.

Sant Ramon, los pisos estarán adjudicados esperamos antes de este verano. Y con el realojo que comentabas de Valldonzella, que entiendo que es el realojo de los okupas que vivían, si no recuerdo mal, en el número 12, donde ahora está el auditori de Blanquerna –y aquí estoy tirando de memoria, porque yo no estaba en el Ayuntamiento–, pero, si no recuerdo mal, lo que se negoció en ese momento por parte de ese colectivo era... Era un edificio donde había pisos ocupados de gente con una reivindicación más política y familias que vivían allá, y lo que se hizo es negociar para asegurar que las familias que vivían que el Ayuntamiento decía que no tenían derecho al realojo pudieran tener un realojo. Pero la gente que estaba ocupando de una manera más política, digamos, sirvió de palanca, pero no fue realojada en ningún piso, que yo recuerde, excepto unos que tenían pocos ingresos y una niña, si no recuerdo mal, de ocho meses.

Preguntabas también si la multiconsulta es vinculante: la multiconsulta no puede ser vinculante porque las leyes no nos lo permiten. Por eso, también el Reglamento de participación establece que los grupos políticos nos tengamos que pronunciar sobre si

acceptaremos el resultado o no, para generar algún tipo de compromiso político. Ahora mismo no hay multiconsulta, justamente porque, menos Esquerra Republicana, el resto de grupos –y mi grupo, evidentemente– votaron en contra de propuestas para la consulta, de las preguntas que se tenían que hacer en la multiconsulta, propuestas que venían de la ciudadanía, que tenían el aval una de 23.000 firmas y otra de 15.000 firmas. Y yo creo que por motivos totalmente partidistas –si quieres entramos más en detalle– lo que hicieron no fue decirle que no al Gobierno, sino decirle que no a la ciudadanía. Y, por lo tanto, ahora mismo no está previsto hacer la consulta en el Ayuntamiento. Y, en todo caso, no sería vinculante, cosa que hace aún más grave el voto contrario de los grupos del otro día.

Ya has comentado en más de una Audiencia que me comprometí a realizar lo del Teatro Arnau, pero yo no lo recuerdo. Lo que sí que creo que te he comentado en alguna otra Audiencia: yo creo que un edificio municipal que lleva siendo municipal..., bueno, que había sido municipal, que se vendió y luego se volvió a comprar, como es el Teatro Arnau, no puede ser que lo tengamos todo el tiempo que lo hemos tenido vacío. Y, de hecho, hace un par de meses presentamos cual será el proyecto de rehabilitación y también cual será el proyecto cultural que tendrá el Teatro Arnau, que, de hecho, hemos trabajado con muchos colectivos artísticos y vecinales del Raval, Sant Antoni i Poble-sec.

Y respecto al vídeo, la verdad es que aquí hay una cosa que no he entendido bien, y, por lo tanto, si luego me lo puedes aclarar.

Al representant de l'Associació de Veïns RPR, por no entrar en el intento de ocupación de Riereta, el robo a domicilio... De hecho, me consta que Mossos d'Esquadra tienen un dispositivo especial para todo lo que son robos y robos a domicilio y demás, y, por lo tanto, me cuesta creer que no hayan actuado a día de hoy. Pero, por si acaso, lo que sí que te diría es como tenemos aquí los representantes de Mossos d'Esquadra y de Guardia Urbana, en este caso concreto, que, sinceramente, yo tengo conocimiento, pero no conozco sus detalles, tiene mucho más sentido que hables con los responsables policiales que hay en la sala.

Y solo una cuestión, tú hacías referencia a un artículo de Crónica Global, de una información que había filtrado un sindicato –a mi em sap greu desmentir-la–, pero lo hemos explicado más de una vez: en el caso del Raval, más allá de los dispositivos que tenemos habitualmente, de octubre a enero, y ahora hemos vuelto a activarlo –esto es lo que tengo contabilizado, en junio-julio daremos los datos de los otros meses–, se hicieron 10.000 horas extras de Guardia Urbana. Creo que..., no sé, puc dir que amb els comandaments de Guàrdia Urbana... de distrito y con la gerencia hemos hecho un trabajo muy exhaustivo de asegurarnos que tenemos los recursos que necesitamos y de pedir siempre qué hace falta de Guardia Urbana. Y, por lo tanto, evidentemente, tenemos una limitación para incorporar ya no guardias urbanos, sino funcionarios municipales al Ayuntamiento de Barcelona por la ley Montoro, pero yo diría que..., o sigui, amb esforços, no?, y en lo que son recursos para dedicar a los narcopisos por la parte de Guardia Urbana, no puede haber una queja en este sentido.

M. D. F. ja saps que l'Administració és lenta, o sigui, el compromís és ferm. Això no vol dir... I jo ja entenc, perquè és evident, sembla que posar una aixeta no és tan complicat. S'han de fer unes passes. L'aixeta es posarà. Llavors, digues-li a **IE** que aquest compromís hi continua sent. Fa dos mesos que ho va demanar, però sí que abans de l'estiu jo espero que tinguem aquesta aixeta posada.

Al senyor A. S., no sé si volies que et contestés alguna cosa –no sé si has parlat en castellà o en català– en concret. Sí que volia posar en relleu, i això ho vaig explicar al

principi molt, però ho puc tornar a dir. És a dir, nosaltres fem moltes coses, hem fet molta feina, això no vol dir i no ho direm mai que hem resolt tots els problemes del districte, perquè, entre altres coses, tant el meu equip com jo mateixa vivim al districte –jo visc a la Barceloneta, molta gent del meu equip viu al Raval–, fa molts anys que el trepitgem, fa molts anys que coneixem molts dels problemes que es tracten en aquesta Audiència Pública, però crec que sí que hem endreçat i hem fet molta feina. En aquest sentit, només convidar-te que et miris l'informe que vam presentar a l'últim plenari de districte sobre el Pla d'inspeccions. Mai no hi havia hagut un pla d'inspeccions per a tot el districte a Ciutat Vella, en aquest mandat l'hem fet. Queda molta feina per fer, evidentment, jo no diré a l'A que no hi ha problemes al carrer Escudellers; sí quina és la feina que crec que estem fent per poder evitar aquests tipus de problemes. I, evidentment, si vols que entri en alguna qüestió amb profunditat, si vols hi puc entrar més.

En el tema dels quioscos, que, efectivament, a més, n'hi ha molts que tenen expedients oberts pels incompliments de la seva..., això, del que els permet fer l'ordenança. Per això, si vols que entri en algun tema en concret, m'ho dius després.

Y J. T. C., bueno, comento lo mismo que he comentado también antes. Efectivamente, la calle Robadors es una de las zonas donde prácticamente desde un primer momento hubo un compromiso de que hubiera un trabajo más intensivo de control del horario de los locales que tenemos de ocio por allá y de presencia de Guardia Urbana. Eso no quiere decir que no haya momentos en los que se genera ruido y demás, pero el número de incidencias y de intervenciones que hace Guardia Urbana en esa zona, el número de respuesta que da es muy elevado –no tengo las cifras en la cabeza.

Y sí que os pediría que cuando haya problemas –en este caso siempre tiene que haber una patrulla cerca, a lo mejor se ha desplazado un momento a hacer una intervención en otro lado– os dirijáis directamente a la patrulla que hay en Robadors, que, en parte, también está justamente a disposición de los vecinos para poder garantizar el descanso vecinal.

La **vicepresidenta** dona la paraula a l'Associació de Víctimes d'Abús, per al minut de rèplica.

El representant de l'Associació Víctimas de Abuso de Poder

Con respecto a los okupas de Valldonzella, yo no estoy en contra de que el Ayuntamiento haga su función de ayudar a los necesitados y de... En definitiva, es una comparación, por ejemplo, con el caso del vecino de Lancaster que no llega a una solución de su expropiación o de su realojo o de lo que realmente sea lo justo.

Hace ya muchos años se sabía que para que te trataran bien en el realojo y en la indemnización había que pagar un precio. Generalmente, quienes podían presumir de realojo o de buena gestión siempre solían decir que sus dineros les habían costado.

La **vicepresidenta** dona la paraula a l'Associació de Veïns RPR.

El representant de l'Associació de Veïns RPR

Sí, verás, creo que no me has entendido bien o yo no me he explicado bien: cuando me refería a los recursos de Guardia Urbana, me refiero a que hay que dotarlos, ahora, con lo que tenemos en el barrio, machetazos... Esto ha cambiado, esto ya no es el Raval que teníamos: la delincuencia ha subido, y te hablo a nivel de narcotráfico, evidentemente, pero son mafiosos, son totalmente mafiosos, y se están enfrentando a

latinos, que son muy peligrosos, llevan armas. Como se puede ver en el vídeo, grandes machetes. Y la verdad es que hay que dotarlos de otra manera.

Y la otra parte que te quiero explicar es que estoy supercontento con la Guardia Urbana, Mossos d'Esquadra por las horas que llevan empleadas. Eso me consta, porque mantengo reuniones con ellos. Simplemente, es eso, simplemente hay que intentar, como mínimo, que ese dinero que empleáis ahí –para mí, es mi opinión, es una chorrada– lo empleéis con ellos.

La **vicepresidenta** dona la paraula al **senyor A. S.**

El Sr. A. S.

Bueno, los temas que traía eran puntuales, pero que se quedan pequeños con lo que hay. Simplemente, lo que estaba diciendo es que algo no hacéis bien para que la sensación, la percepción que tiene la gente sea, vamos, no de que no hacéis nada, hacéis muchas cosas, pero no se percibe nada.

Mira, como ejemplo: hoy El Periódico, una página central con grandes fotos: «Narcopisos, terror del Raval», «Una pelea con machetes», «Una vecina sufre un robo en su casa», «La víctima del asalto denuncia». Esto respecto a la seguridad. «El Gótico obligado a plantar cara de nuevo ante la plaga de la heroína». Hoy, ayer, mañana, me voy a encontrar con lo mismo, eso genera una sensación... Y, perdonad, llevo en el barrio desde el año 60, que he vivido lo bueno y lo malo. O sea que lo conozco.

Gracias.

La **vicepresidenta** dona la paraula al **senyor J. T. C.**

El Sr. J. T. C.

A ver, si hay algo en el Raval, la Guardia Urbana, los llamamos y no hizo puto caso. A ver si viene la Guardia Urbana que vigile allí, la puerta de casa, que vigile, y que entre uno, una multa. Si no hacen nada, cojo un cóctel molotov y lo tiro, por mi madre que está en la otra tumba, un cóctel molotov.

Ya estamos hartos de allí, ya estamos hartos de vernos así.

Muchas gracias.

La **vicepresidenta** dona la paraula a la regidora.

La regidora

Al representant de l'Associació de Veïns RPR, lo que tiene que ver con la dotación de Guardia Urbana, esto está dimensionado. De hecho, parte de lo dices de quien aborda, ¿no?, y quien..., Guardia Urbana hace muchos trabajos muy diversos. Y, de hecho, con el tráfico de drogas está trabajando en colaboración muy estrecha con Mossos d'Esquadra. Pero quien aborda directamente cuestiones de delincuencia urbana, plenamente competencial, es Mossos d'Esquadra, que entiendo que, además, estando en alerta 4 también están plenamente equipados tal y como toca.

Bé, **A. S.** no sé si vols que et respongui; segurament alguna cosa fem malament i d'altres farem bé. A nosaltres també ens preocupa aquesta campanya d'estigmatització del barri del Raval, que recull part de la realitat que hi ha, però el que

no recull és part de l'altra realitat que hi ha. El Raval és molt més divers del que ens trobem als diaris en els últims mesos. I, de fet, em consta que hi ha diverses entitats que han denunciat això també, que es pugui recollir també el que hi ha de bo al barri del Raval, que té moltes coses i moltes entitats i molta gent que se l'estimen i que treballen justament per fer-lo millor dia a dia.

J. T. C., en la calle Robadors, por un lado, se ha pedido el refuerzo de la unidad de soporte policial nocturna, que en principio en las próximas semanas tendrá presencia en la calle Robadors. Se ha pedido otra vez a la mediación que se hace con las trabajadoras sexuales que vuelva a hacer un ejercicio de mediación con el tema del ruido por la noche. La Guardia Urbana que está ahí hasta las tres de la mañana también se dedica al control de locales públicos. Es la zona más patrullada..., una de las zonas más patrulladas del barrio desde hace años, donde se hacen muchas intervenciones por consumo de alcohol, decomiso de bebidas alcohólicas... Yo sí que diría si en algún momento hace falta que hagamos una reunión específica..., la gent del meu equip, jo mateixa..., con Guardia Urbana para que expliquen cuál es su presencia, qué es lo que hacen y qué es lo que tenéis sensación tanto **P** como tú que no se está cubriendo, la hacemos sin ningún tipo de problema.

La **vicepresidenta** dona la paraula al representant de l'Associació de Víctimas de Abuso de Poder.

El representant de l'Associació Víctimas de Abuso de Poder

Bueno, el vídeo con cámara oculta que la poderosa Caixa consiguió sacarlo de la red en muy pocos días tuvo una gran cantidad de gente que lo vio; parece ser que tú no fuiste una de ellas.

Correspondía a una cámara oculta donde la funcionaria de la Oficina Antimobbing del Ayuntamiento de Barcelona intentaba convencer a una víctima de desalojo para que no prestase resistencia y se resignase a dejar sus propiedades en beneficio de los poderosos que querían quedarse con sus bienes.

Evidentemente, con la justicia politizada, como ahora está denunciando Puigdemont, estas injusticias y muchas más siguen produciéndose, como denunciaba la afectada, haces unas pocas audiencias públicas, de la calle Lancaster y como hoy parece ser que se ha manifestado otro vecino de Lancaster.

Le pediré otra investigación institucional, como la que mencionó antes –supongo que ya está pensando que dirá que no–: sería las 661 licencias de apartamentos turísticos que llevan la firma del mismo ingeniero, Joaquín Quílez, en su momento imputado por la trama de corrupción.

Otra cosa, los locales del Ayuntamiento que hace unos meses citabais que queríais alquilar ya han sido okupados, y digo okupados con k, supongo que lo entenderás.

Nada más.

La **vicepresidenta** dona la paraula al següent intervinent del públic.

El Sr. A.

Moltes gràcies. Bé, vaig rebre fa poc les actes d'un acte que hi va haver el mes de novembre passat de participació sobre l'estudi d'impacte de soroll i era per revisar-lo i

per publicar les actes. Era un informe que va sortir la primavera passada i es van fer enquestes a finals de l'any 2016.

Podria llegir almenys la part en què vaig intervenir jo allà, i tot seria actual.

Es va fer al Pou de la Figuera, em sembla.

Bé, hi ha vint-i-sis pàgines que resumeixen tot això. El que volia destacar és que amb una cosa que és digna de trucar a emergències, el 112, hi ha una veïna que avui ha estat despertada quatre cops. Estem que quan ens desperten només una vegada, estem contents al matí. Això és una situació d'emergència.

L'estudi de soroll destacava els punts de Lancaster, Arc del Teatre, també Escudellers. A partir de cinquanta decibels és els límits de l'Organització Mundial de la Salut, a partir dels setanta, que nosaltres sobrepassàvem els setanta en alguns punts de matinada, ja no s'hi pot viure, evidentment.

I allà jo vaig parlar..., sí, bé, dels llauners, per a què ens serveixen les lleis que no es compleixen? Si el carrer Escudellers o el carrer Avinyó o el carrer Ferran o el carrer Nou de la Rambla amb totes les seves..., o la mateixa Rambla, són punts de venda nocturna. Per què tenim una llei que diu que no es pot vendre alcohol a la via pública ni beure alcohol a la via...? Quina vergonya és això? Fa quinze anys, ja està bé.

Això va junt amb les discoteques a carrers estrets del barri on estan les nostres cases. Dieu que no les podeu tancar i obrir ara la nova, la Candy, que era l'antiga New York, al carrer Escudellers, número 3? ¡Basta ya! Si no les podeu tancar, no mereixem vigilància, no mereixem el mínim? Que seria una Guàrdia Urbana almenys que col·laborés en el tema de soroll, que aturés una mica tota aquesta «desvergonya» que hi ha de matinada de grups de clients de la discoteca, clients dels llauners que estan ocupant els nostres carrers impeding el nostre descans. O sigui, veïns amb els drets vulnerats, no es pot fer res? No es pot implicar els amos dels negocis de discoteques? Segur que es pot fer, es pot provar i, després, ja es veurà què passa.

En el tema de les terrasses, l'última reunió, després d'un procés participatiu, va ser ara fa ja quinze mesos. Ara parlo de la que conec bé, que és la singular, diguem-ne, de la plaça George Orwell. Va quedar paralitzat, el procés participatiu. Quina estafa per a nosaltres. Al final, ha continuat tot el mateix statu quo que hi havia abans, cap de les consideracions que nosaltres fèiem, que eren jo crec que mesurades... A veure: reducció d'una hora d'horari.

El veí d'Allada-Vermell és exactament la situació que tenim, la mateixa estructura, d'una plaça que no és plaça, que és un enderroc d'edificis, i amb una estructura segurament de problemes acústics, s'ha fomentat tot un ús que és incompatible amb la vida dels veïns. Llavors, s'hi ha de posar límits.

Fa uns anys es va ampliar l'horari una hora més i no hi va haver cap problema, i ara no es pot tornar enrere? Quin rotllo és això? Quin «cuento» és això? Sí, fa poc, fa uns anys, perquè abans era a les onze i a les dotze caps de setmana. Això, quan es va ampliar, no va passar res, i ara no es pot tornar enrere. ¿Quién se lo puede tragar eso? Potser necessitem un altre tipus de govern, perquè els que estàveu abans i els que estàveu abans sou els que ens heu portat fins aquí, vull dir que segurament és un tema que va més enllà. Perquè jo el que veig aquí és que potser hi ha persones que teniu bona voluntat, però els que estan al poder, amb aquest sistema, volen continuar; els altres volen fer-lo caure per entrar en el seu «puesto». I aquí hi ha alguns veïns, que amb ells és amb qui s'ha de comptar, perquè pensant cadascú com pensem,

patim les mateixes conseqüències. Vull dir que estem afectats del mateix. I entre nosaltres segur que ens entenem. I el que necessitem és això, és millor participació i que ens feu cas; no aquí aquest patiment cinc minuts. Jo el que vull és després d'aquí... I avui he estat, eh?, més d'una hora amb un tècnic d'aquí de l'Ajuntament, no sabeu això com de bé va. Ara, a veure si es fa cas d'alguna de les coses que volem aportar, perquè si ens conformem amb aquest rotllo que tenim i no es fan proves i no... Vull dir, ja està bé! Aquella veïna ha estat despertada quatre cops; jo estaré despertat avui una, dues, tres..., no se sap, però jo demà aniré a la feina vulnerat en els meus drets. I els veïns estem expulsats amb aquesta situació.

Llavors, jo és això el que vull.

En el tema de les terrasses, per posar un exemple, ni tan sols no escombren l'espai que ocupen. L'espai públic, que és d'ells, perquè l'ocupen tot el dia ells, no l'escombren. Llavors, això obliga que a la una de la matinada ha d'entrar la màquina del «baldeig», vinga soroll...

I, a més a més, aquest sistema de «baldeig» porta dos guàrdies urbans que estan allà bloquejats, no serveixen per al que nosaltres demanem, perquè aquests guàrdies urbans ja podrien ser de l'equip que estaria en aquesta vigilància dels problemes que tenim a les nits. Potser el que necessitem no és més contractacions, que jo no em fico, eh?, no vull dir que no hi hagin d'estar, però si no es poden contractar més, s'han de fer millors distribucions o millors planificacions.

La **vicepresidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La regidora

Al representant de l'Associació de Víctimas de Abuso de Poder, sí que hablamos del mismo vídeo, yo me acuerdo de ese vídeo; no me acuerdo exactamente del contenido de lo que le decía la funcionaria, fue un vídeo que se hizo, justamente, para denunciar que se había abierto una oficina antimobbing –estamos hablando del 2008-2009– que no estaba funcionando. De hecho, justamente, todo el escándalo saltó a partir también del caso de Robadors, 33, o sea, toda la parte de denuncia pública sobre el mobbing. Esta oficina antimobbing ya no existe. De hecho, hay la Oficina d'Habitatge, que se puede hacer mejor o peor, pero que una de las principales cuestiones que tiene y una de sus tareas principales, justamente, es el acoso inmobiliario.

Sobre las licencias que tienen que ver con la época de Heliodoro Lozano y el Quílez, efectivamente, estamos revisando algunas de ellas. Y, por lo tanto, no te puedo decir que las 661, en concreto, porque en Ciutat Vella hay 603, pero algunas de ellas se están revisando.

Y los baixos de protecció oficial, que son estos locales comerciales que comentabas tú, ahora mismo continúan en licitación y no hay ninguno de ellos que esté ocupado de manera ilícita.

A, con el Candy, de la calle Escudellers, no sé si te acuerdas que se abrió no recuerdo si se llamaba El Paradise cuando nosotros ya estábamos, y, justamente..., o sea, Jordi Rabassa y yo fuimos una noche para ver qué tipo de actividad se hacía, se hicieron inspecciones y se consiguió cerrar. Porque, como sabes, aunque nos guste o no nos guste, las licencias son del local y son para siempre. Y aquí, el problema que teníamos con El Paradise es que El Paradise estaba usando ese local como... –no me acuerdo cuál es el nombre técnico–, pero era un local de tipo más sexual cuando tiene una licencia de bar musical o de barra americana. Esa licencia sigue estando ahí.

Entonces, al Candy se le controlará la actividad, pero ese local puede abrir siempre y cuando haga la actividad que se corresponde con su licencia. Y te puedo asegurar que estamos bastante encima de qué tipo de actividad hace el Candy.

Ahora bien, es que lo hemos dicho muchas veces, ¿que no tendría que haber discotecas en una calle tan estrecha como Escudellers? Doncs sí, molt d'acord, però existeixen i nosaltres no les podem tancar. Vam fer una taxació per veure quant costava tancar una discoteca, i costa 2 milions d'euros fer aquest rescat. I, per tant, no podem tancar aquest tipus de discoteques; mínim 2 milions d'euros tirant a la baixa.

Ara, lo que sí que no puedes decir es que no hemos hecho nada: lo que nos dices de implicar a los propietarios de los locales, hicimos durante dos años mesas de ocio nocturno, que no sirvieron, excepto en algunos casos puntuales de propietarios que sí que tenían buena voluntad, pero en su gran mayoría no sirvieron para corresponsabilizarlos aún más. Hicimos el cambio de horario de la neteja. Hemos hecho el plan de usos, que te parecerá insuficiente, porque no es retroactivo, pero lo que se nos ha presionado para que fuéramos mucho más laxos con el ocio nocturno... No me voy a poner aquí victimista, pero no es que hayamos aprobado un plan de usos que no permite ningún local vinculado con el ocio nocturno más y nadie nos haya dicho nada, al revés. No sé si se me entiende.

Hemos dicho también que haremos esta subvención para poner doble vidrio, que eso no quita que tenemos un problema en una calle estrecha como es Escudellers, además, con un usuario habitual que es un visitante que no tiene memoria, que tiene una relación muy agresiva con el espacio público y que no tiene cuidado con su entorno. No te lo quito. Por esto también hay Guardia Urbana por la noche, estas últimas semanas USP está más presente. Seguramente no da abasto.

Y con lo que decías de si se puede cambiar el horario, si se podría ampliar el horario de once a una, efectivamente, el horario de las terrazas lo regula una normativa municipal, una normativa municipal que cuando nosotros llegamos ya era entre semana a las doce y en fin de semana a la una, y que el acuerdo que hay ahora mismo por parte de todos los grupos municipales, incluido el Gobierno, y aunque lo quisiéramos estamos en minoría y no lo aprobaríamos, no contempla esa reducción de horario. Aunque yo estoy de acuerdo que en algunas zonas cuando tenemos un problema de salud esto se tiene que poder contemplar.

La **vicepresidenta** obre el torn de rèplica per al públic.

El representant de l'Associació de Víctimas de Abuso de Poder

Bueno, es difícil estar al otro lado del puesto. La Oficina Antimobbing, como la Oficina Anticorrupción de la Generalitat, como el Defensor del Pueblo, como estamos viendo en las universidades con el caso Cifuentes, etcétera, todo es un control político. Necesitáis o necesitaban –que ahora ya no sé tú en qué posición estás– tenerlo todo controlado. Antes eras de esta opinión; ahora parece ser que al estar en el Gobierno tienes una opinión muy diferente.

Nada más. Ya está.

El Sr. A.

Ens obligueu a fer cassolades, ja està bé!

Del tema de les discoteques, ho torno a dir, el que estem demanant és, com a mínim, la vigilància suficient per tal que les causes que no ens deixen viure, que és el soroll, siguin revertides. Això implica la responsabilitat de l'Ajuntament. Si l'Ajuntament aquest no té la possibilitat de revertir les llicències, com que les llicències són municipals, teniu l'obligació, i nosaltres el dret, d'exigir que això es faci. I això jo no sé què està passant avui o abans-d'ahir, sé que ha vingut la pluja, que és l'única que ens protegeix; quan hi ha pluja, descansem una mica. Però a mi no m'importa el detall de... No he parlat ni una paraula del que va passar dissabte, la merda de festa que vam tenir dels clubs, el choteo dels clubs. No tenim ja bastant agitació, no hem demanat mai una festa de..., i discjòqueis, molt bé, al mig de la plaça George Orwell? El Sónar no se'n va al polígon d'allà d'Hospitalet? D'això no he parlat, perquè a mi el que m'importa no és ahir ni demà, sinó el cada dia.

I això és una exigència. Si això que dius és veritat, que ho veiem, ho sigui o no ho sigui, rendiu comptes, convoqueu-nos i doneu-nos explicacions, perquè alguns veïns d'aquí... Amb el d'Allada-Vermell jo vull parlar, perquè tot el que ell ha explicat, i molt bé, s'aplica exactament igual al cas de George Orwell. Jo crec que tenim el dret a ser escoltats i que ens feu cas.

La regidora

A., segur que tenim molts desacords, però crec que el que no pots dir és que no t'escoltem.

Dit això, respecte al dissabte, que a última hora vam reduir l'horari...

Em deixes parlar o no? Si no vols, no...

No, jo crec que en aquest cas vam cometre un error i aquesta festa amb aquest format a nivell de DJ no s'hauria d'haver donat en algunes zones del barri i que ens vam equivocar. Això sí que t'ho reconec.

Està bé que hi hagi festes de barri i està bé que hi hagi locals que s'impliquin; ara, no cal fomentar un determinat tipus de festa, que ja en tenim en algunes zones. En això estem d'acord.

Bé, i per la resta, en seguim parlant, perquè el tema del soroll dona molt de si.

En no haver-hi altres assumptes a tractar, la **vicepresidenta** agraeix la presència i la participació a tots els assistents i aixeca la sessió a les 19.42 h.

La secretària del Consell

Vist i plau
La vicepresidenta

